

Contents

Introducere și descrierea conținutului	3
1 Noțiuni și rezultate preliminare	8
2 Caracterizări pentru "ε-duality gap" în cazul problemelor de optimizare cu restricții	9
2.1 Situații de tip " ε -duality gap" obținute cu ajutorul epigraficelor pentru dualitatea Lagrange, Fenchel și Fenchel-Lagrange	11
2.1.1 Dualitate Lagrange	11
2.1.2 Dualitate Fenchel	12
2.1.3 Dualitate Fenchel-Lagrange	13
2.2 Situații de tip " ε -duality gap" obținute cu ajutorul ε -subdiferențialelor pentru dualitatea Lagrange, Fenchel și Fenchel-Lagrange	16
2.2.1 Dualitate Lagrange	16
2.2.2 Dualitate Fenchel	18
2.2.3 Dualitate Fenchel-Lagrange	19
3 Caracterizări pentru "ε-duality gap" în cazul problemelor de optimizare compuse	23
3.1 Situații de tip " ε -duality gap" obținute cu ajutorul epigraficelor	24
3.2 Cazuri speciale	26
3.3 Situații de tip " ε -duality gap" obținute cu ajutorul ε -subdiferențialelor .	26
3.4 Rezultate referitoare la condiții de ε -optim, rezultate de tip ε -Farkas și (ε, η) -puncte să	27

4 Probleme de optimizare convexă cu funcția obiectiv de tip entropie	30
4.1 Condiții de regularitate pentru dualitatea tare când problema primală are funcția obiectiv de tip entropie	30
4.2 Câteva cazuri particulare pentru con	31
5 Asupra problemelor de optimizare $\eta - (1, 2)$ aproximante	34
5.1 Noțiuni și rezultate preliminare	35
5.2 Problema de optimizare η -aproximanta	35
5.3 Echivalența între punctele să ale problemei η -aproximanta și cele ale problemei primale	36
Bibliografie	37

Introducere și descrierea conținutului

În optimizarea liniară, unul din cei mai imporanți pași au fost reprezentări de metoda simplex, publicată de Dantzig în 1947, și de teorema de dualitate, dată de Gale, Kuhn și Tucker în 1951 (vezi [51]). Apoi, Fenchel [50], Brøndsted [30], Moreau [68, 69] și Rockafellar [74, 75] au investigat în lucrările lor teoria funcțiilor convexe, funcții conjugate și dualitatea în optimizarea convexă. Analiza convexă în spații finit-dimensionale a fost studiată de Borwein și Lewis [9], Hiriart-Urruty și Lemaréchal [54, 55, 56] și Rockafellar [73], în timp ce cazul infinit-dimensional a fost studiat de Ekeland și Temam [47], Rockafellar [72] și Zălinescu [82].

Pentru a rezolva o problema de optimizare acesteia i se poate atașa o problemă duală. Cele mai importante și cunoscute duale din literatură sunt dulalele Fenchel și Lagrange. Pentru perechea de probleme primala-duala întotdeauna are loc *dualitatea slabă*, ceea ce înseamnă că valoarea optimă a dualei este mai mică sau egală cu valoarea optimă a primalei. În teoria dualității o importantă problemă o reprezintă găsirea condițiilor de regularitate pentru a asigura *dualitatea tare*. Dualitatea tare este cazul în care valorile optime ale celor două probleme sunt egale iar duala are o soluție optimă.

În această lucrare am încercat și reușit extinderea și generalizarea rezultatelor existente din literatură dând noi condiții de regularitate folosind epigrafice și ε -subdiferențiale.

În primul capitol se prezintă câteva noțiuni și rezultate preliminare, care vor fi folosite pe parcursul lucrării.

În capitolul al doilea se prezintă diferite condiții de regularitate care caracterizează diferite situații de tip " ε -duality gap" (cu $\varepsilon \geq 0$) pentru probleme de optimizare cu

restricții și dualele lor de tip Lagrange, Fenchel și Fenchel-Lagrange în spații local convexe separate. Între o problemă primală (P) și duala ei (D) există întotdeauna *dualitate slabă*, adică, $v(P) \geq v(D)$. Când $v(P) = v(D)$ se spune ca există "zero duality gap" între (P) și (D) și dacă (D) are, în plus, soluție optimă, situația este denumită *dualitate tare*. Dacă $v(P) - v(D) \leq \varepsilon$, cu $\varepsilon \geq 0$, se spune ca avem " ε -duality gap" pentru (P) și (D) . Dacă una din aceste situații are loc pentru (P_{x^*}) și (D_{x^*}) pentru orice $x^* \in X^*$, ea se va numi *stabilă*. Condițiile de regularitate care asigură situațiile de tip " ε -duality gap" sunt formulate cu ajutorul epigraficelor și ε -subdiferențialelor. Când $\varepsilon = 0$ sunt redescoperite rezultate recente referitoare la dualitatea tare și totală și "zero duality gap" din literatură.

Motivați de rezultatele recente referitoare la dualitatea tare și totală pentru probleme de optimizare cu restricții din [19, 18, 49, 48, 62] și de cele referitoare la "zero duality gap" din [60, 61] introducem în acest capitol câteva condiții de regularitate care caracterizează situațiile de tip " ε -duality gap" (cu $\varepsilon \geq 0$) pentru o problemă de optimizare cu restricții și dualele ei de tip Lagrange, Fenchel și Fenchel-Lagrange. Se extind multe rezultate din lucrările menționate, care se regăsesc ca și cazuri speciale pentru $\varepsilon = 0$. Mai mult de atât, unele rezultate din [19, 18, 12, 60, 61], care apar din rezultatele noastre în cazul special $\varepsilon = 0$, sunt extinse prin înlăturarea ipotezelor topologice și de convexitate, în timp ce, diferite rezultate din [60, 61] sunt obținute lucrând în spații local convexe în loc de spații Banach și înlăturând ipotezele de continuitate și interior al domeniului de definiție nevid al funcțiilor considerate. De asemenea, în acest capitol sunt prezentate rezultate referitoare la condiții de ε -optim și de tip ε -Farkaș. Contribuțiile autorului sunt prezentate în urmatoarele teoreme: 2.1.4, 2.1.10, 2.1.12, 2.1.15, 2.1.16, 2.1.19, 2.1.21, 2.1.22, 2.1.27, 2.1.29, 2.1.31, 2.1.32, 2.1.36, 2.1.40, 2.1.42, 2.1.43, 2.1.49, 2.1.52, 2.1.54, 2.2.1, 2.2.4, 2.2.8, 2.2.9, 2.2.10, 2.2.12, 2.2.14, 2.2.15, 2.2.19, 2.2.22, 2.2.23, 2.2.27, 2.2.29, 2.2.30, 2.2.34, 2.2.38, 2.2.41; corolare: 2.1.6, 2.1.8, 2.1.11, 2.1.13, 2.1.18, 2.1.20, 2.1.25, 2.1.28, 2.1.30, 2.1.34, 2.1.37, 2.1.41, 2.1.45, 2.1.46, 2.1.47, 2.1.50, 2.1.51, 2.1.53, 2.2.7, 2.2.37; remarcă: 2.1.5, 2.1.9, 2.1.14, 2.1.17, 2.1.23, 2.1.24, 2.1.33, 2.1.38, 2.1.44, 2.2.2, 2.2.5, 2.2.6, 2.2.11, 2.2.13, 2.2.16, 2.2.17, 2.2.20, 2.2.21, 2.2.24, 2.2.25, 2.2.28, 2.2.31, 2.2.32, 2.2.35, 2.2.36, 2.2.39, 2.2.40, 2.2.42 și Lema 2.1.3. Unele din aceste rezultate pot fi gasite în [7].

În al treilea capitol sunt prezentate diferite condiții de regularitate care caracterizează situații de tip " ε -duality gap" pentru probleme de optimizare în care funcția de scop

este suma dintre o funcție și o compunere dintre o funcție con-crescătoare și o funcție vectorială. Rezultate de tip Farkaș pentru sisteme de inegalități ce conțin funcții convexe folosind aproximări bazate pe dualitatea conjugată au fost date în [26, 27]. Apoi, aceste rezultate au fost extinse la probleme convexe în care sunt implicate compunerile de funcții convexe (vezi [22]). Condițiile de regularitate date în aceasta parte a lucrării sunt formulate folosind epigrafice și ε -subdiferențiale. Când $\varepsilon = 0$ sunt redescoperite rezultate recente referitoare la dualitatea tare și "zero duality gap" din literatura. De asemenea, sunt date rezultate referitoare la condiții de ε -optim și de tip ε -Farkaș folosind rezultate obținute pe parcursul intregului capitol. Pentru a caracteriza soluțiile unei probleme de optimizare în care sunt prezente compunerile de funcții convexe, este important să asigură o formulă în care apar (ε) -subdiferențiale (a se vedea [11, 22, 24, 34, 35, 36, 66]). Contribuțiile autorului sunt prezentate în următoarele teoreme: 3.1.2, 3.1.8, 3.1.15, 3.1.19, 3.1.24, 3.1.25, 3.1.27, 3.1.29, 3.2.1, 3.2.2, 3.2.3, 3.2.4, 3.2.5, 3.2.6, 3.3.1, 3.3.6, 3.3.8, 3.3.13, 3.4.1, 3.4.2, 3.4.5, 3.4.6, 3.4.8, 3.4.9, 3.4.10, 3.4.11; corolare: 3.1.4, 3.1.6, 3.1.10, 3.1.12, 3.1.17, 3.1.18, 3.1.20, 3.1.21, 3.3.2, 3.3.9; remarcă: 3.1.3, 3.1.7, 3.1.9, 3.1.13, 3.1.14, 3.1.16, 3.1.22, 3.1.23, 3.1.26, 3.1.28, 3.3.3, 3.3.4, 3.3.5, 3.3.7, 3.3.10, 3.3.11, 3.3.12, 3.3.14, 3.3.15, 3.4.3, 3.4.4, 3.4.7. Unele din aceste rezultate pot fi găsite în [6].

În al patrulea capitol lucrăm cu o arie mai nouă de cercetare, și anume, optimizarea cu entropii, care are mai multe sfere de lucru: printre matematicieni, fizicieni, ingineri, etc. Au fost date generalizări pentru anumite probleme existente referitoare la optimizarea cu entropii analizând cinci cazuri. Pentru fiecare problema din fiecare caz au fost atașate dualele de tip Lagrange și Fenchel-Lagrange, apoi s-au dat condiții de regularitate pentru a asigura dualitatea tare. De asemenea, au fost prezentate rezultate referitoare la condiții de optim pentru fiecare caz. Contribuțiile autorului sunt prezentate în următoarele teoreme: 4.2.1, 4.2.3, 4.2.4, 4.2.5, 4.2.7, 4.2.8, 4.2.9, 4.2.11, 4.2.12, 4.2.13, 4.2.15, 4.2.16, 4.2.17, 4.2.19, 4.2.20; corolare: 4.2.2, 4.2.6, 4.2.10, 4.2.14, 4.2.18 și Propoziția 4.1.1. Aceste rezultate pot fi găsite în [8].

Inspirați de [1, 2, 3], în al cincilea capitol, unei probleme de optimizare i se atașează o η -problemă aproximanta și sunt obținute rezultate referitoare la relațiile dintre soluțiile celor două probleme. Probleme de acest fel au fost studiate printre alții de (vezi [65, 73]). Au fost introduse diferite clase de funcții convexe generalizate. Un astfel de

exemplu il reprezinta functiile invexe, introduse prima data de Hanson [53] si Craven [37]. Folosind functiile invexe, Antczak a dat o noua metoda de rezolvare a problemelor de optimizare. Aceasta constă în construcția unei *probleme η -aproximanta* prin modificarea atât a funcției obiectiv cât și a funcției restrictie a problemei primale. De asemenea, în acest capitol au fost obținute rezultate referitoare la relațiile dintre soluțiile problemelor menționate și punctele să ale funcțiilor lui Lagrange atașate acestor probleme. Contribuțiile autorului sunt prezentate în următoarele teoreme: 5.2.1, 5.2.6, 5.2.7, 5.2.8, 5.3.1, 5.3.2, 5.3.3, 5.3.4; exemple: 5.2.2, 5.2.3, 5.2.5 și Remarca 5.2.4. Majoritatea acestor rezultate pot fi găsite în [5].

Cuvinte cheie

Problemă de optimizare, funcții conjugate, dualitate conjugată, ε -duality gap, condiții de regularitate, duala Lagrange, duala Fenchel, duala Fenchel-Lagrange, condiții optimale, rezultate de tip ε -Farkas, compunere de funcții convexe, optimizare cu entropii, soluții optimale, punct să, (ε, η) -punct să, problema de optimizare $(1, 2)$ - η -aproximantă.

Chapter 1

Notiuni și rezultate preliminare

În acest capitol se prezintă noțiuni și rezultate de bază din analiza convexă, referitoare la mulțimi și funcții, care vor fi utilizate în această lucrare.

Chapter 2

Caracterizări pentru " ε -duality gap" în cazul problemelor de optimizare cu restricții

Pentru aceasta parte se consideră două spații vectoriale local convexe separate X și Y și spațiile lor duale X^* și Y^* , înzestrăte cu topologia slabă $w(X^*, X)$, respectiv, $w(Y^*, Y)$. Fie conul nevid închis convex $C \subseteq Y$ și conul său dual C^* .

Fie U o submulțime nevidă a lui X și $h : X \rightarrow Y^*$ o funcție proprie vectorială. Notăm cu $\mathcal{A} = \{x \in U : h(x) \in -C\}$ și o presupunem nevidă. Pentru o funcție proprie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ cu $\mathcal{A} \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ considerăm problema de optimizare

$$\inf_{x \in \mathcal{A}} f(x). \quad (P)$$

Se notează cu $v(P)$ valoarea optimă a problemei de optimizare (P) . În cele ce urmează se va scrie min(max) în loc de inf(sup) când infimumul (supremumul) este atins.

Pentru $x^* \in X^*$ se consideră problema de optimizare perturbată linear

$$\inf_{x \in \mathcal{A}} [f(x) + \langle x^*, x \rangle]. \quad (P_{x^*})$$

Problema duală de tip Fenchel pentru problema (P_{x^*}) este

$$\sup_{\beta \in X^*} \{-f^*(\beta) - \sigma_U(-x^* - \beta)\}. \quad (D_{x^*}^F)$$

Problemei (P_{x^*}) i se poate atașa problema duală de tip Lagrange

$$\sup_{\lambda \in C^*} \inf_{x \in U} [f(x) + \langle x^*, x \rangle + (\lambda h)(x)], \quad (D_{x^*}^L)$$

care poate fi scrisă și sub forma

$$\sup_{\lambda \in C^*} -(f + (\lambda h))_U^*(-x^*). \quad (D_{x^*}^L)$$

Pentru un $\lambda \in C^*$, problema de minimizare care apare sub supremum în $(D_{x^*}^L)$ poate fi rescrisă astfel

$$\inf_{x \in X} [f(x) + \langle x^*, x \rangle + \delta_U(x) + (\lambda h)(x)].$$

Acestei probleme i se pot atașa diferite tipuri de duale de tip Fenchel. Numele de Fenchel-Lagrange este dat următoarelor duale deoarece ele sunt “combinații” ale clasicelor duale Fenchel și Lagrange.

Păstrând împreună δ_U și (λh) se obține următoarea duală de tip Fenchel-Lagrange pentru (P_{x^*})

$$\sup_{\substack{\lambda \in C^*, \\ \beta \in X^*}} \{-f^*(\beta) - (\lambda h)_U^*(-x^* - \beta)\}. \quad (\overline{D}_{x^*})$$

Când f și δ_U sunt luate împreună, se obține

$$\sup_{\substack{\lambda \in C^*, \\ \beta \in X^*}} \{-f_U^*(\beta) - (\lambda h)^*(-x^* - \beta)\}. \quad (\widetilde{D}_{x^*})$$

Când f , (λh) și δ_U sunt luate separat, este obținută următoarea duală de tip Fenchel-Lagrange pentru (P_{x^*})

$$\sup_{\substack{\lambda \in C^*, \\ \beta, \alpha \in X^*}} \{-f^*(\beta) - (\lambda h)^*(\alpha) - \sigma_U(-x^* - \alpha - \beta)\}. \quad (D_{x^*})$$

Când $x^* = 0$ aceste duale pentru problema (P) sunt notate simplu (D^L) , (D^F) , (\overline{D}) , (\widetilde{D}) și, respectiv, (D) .

2.1 Situații de tip " ε -duality gap" obținute cu ajutorul epigraficelor pentru dualitatea Lagrange, Fenchel și Fenchel-Lagrange

Inspirați de caracterizările pentru dualitatea tare stabilă din [18, 19], în această secțiune se dau câteva reprezentări echivalente pentru diferite situații de " ε -duality gap" pentru problema (P) și dualele ei cu ajutorul epigraficelor. Inspirați de [60, 61] se dau, de asemenea, condiții de regularitate care caracterizează situații de tip " ε -duality gap" pentru (P) și dualele ei cu ajutorul funcțiilor h^\diamond și h_U^\diamond definite astfel $h^\diamond, h_U^\diamond : X^* \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ prin $h^\diamond(x^*) = \inf_{\lambda \in C^*} (\lambda h)^*(x^*)$ și $h_U^\diamond(x^*) = \inf_{\lambda \in C^*} (\lambda h)_U^*(x^*)$, pentru $x^* \in X^*$. În plus, în această secțiune, se dau rezultate de tip ε -Farkas obținute din condițiile de regularitate prezentate.

2.1.1 Dualitate Lagrange

În această subsecțiune se prezintă rezultate referitoare la dualitatea Lagrange.

Teorema 2.1.4 (*H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [7]*) *Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$. Condiția*

$$\text{epi } (f + \delta_A)^* \subseteq \bigcup_{\lambda \in C^*} \text{epi}(f + (\lambda h))_U^* - (0, \varepsilon) \quad (\text{RCE}^L)$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^ \in X^*$ există $\bar{\lambda} \in C^*$ astfel incât*

$$v(P_{x^*}) \leq - (f + (\bar{\lambda} h))_U^*(-x^*) + \varepsilon. \quad (2.1.1)$$

Remarca 2.1.5 *Cantitatea din dreapta relației (2.1.1) nu este neapărat $v(D_{x^*}^L) + \varepsilon$, deoarece supremumul din $(D_{x^*}^L)$ nu se atinge neapărat în $\bar{\lambda}$. Totuși, (2.1.1) implică $v(P_{x^*}) \leq v(D_{x^*}^L) + \varepsilon$.*

Dacă luăm $\varepsilon = 0$ în Teorema 2.1.4 se obține următorul rezultat.

Corolarul 2.1.6 *Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$. Condiția*

$$\text{epi } (f + \delta_A)^* = \bigcup_{\lambda \in C^*} \text{epi}(f + (\lambda h))_U^*$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^ \in X^*$ există $\bar{\lambda} \in C^*$ astfel încât*

$$v(P_{x^*}) = - (f + (\bar{\lambda} h))_U^*(-x^*).$$

Dacă se alege $f(x) = 0$ pentru orice $x \in X$, (RCE^L) devine

$$\text{epi}(\sigma_{\mathcal{A}}) \subseteq \bigcup_{\lambda \in C^*} \text{epi}((\lambda h)_U^*) - (0, \varepsilon) \quad (RCE_0^L)$$

Corolarul 2.1.8 Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$. Condiția (RCE_0^L) are loc dacă și numai dacă pentru fiecare $x^* \in X^*$ există $\bar{\lambda} \in C^*$ astfel incât

$$\inf_{x \in \mathcal{A}} \langle x^*, x \rangle \leq -(\lambda h)_U^*(-x^*) + \varepsilon. \quad (2.1.2)$$

Remarca 2.1.9 Dacă se alege $\varepsilon = 0$ în Corolarul 2.1.8 obținem egalitate în condiția (RCE_0^L) și în relația (2.1.2).

Teorema 2.1.10 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [7]) Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$. Condiția

$$\text{epi}(f + \delta_{\mathcal{A}})^* \subseteq \text{epi} \inf_{\lambda \in C^*} (f + \lambda h)_U^* - (0, \varepsilon) \quad (RCI^L)$$

are loc dacă și numai dacă există o situație " ε -duality gap" stabilă pentru problemele (P) și (D^L) , adică, avem " ε -duality gap" pentru perechea de probleme (P_{x^*}) și $(D_{x^*}^L)$ pentru orice $x^* \in X^*$.

Considerăm urmatoarea condiție de regularitate pentru f și \mathcal{A} :

$$\text{epi}(f + \delta_{\mathcal{A}})^* \subseteq \text{epi}(f^* \square h_U^\diamond) - (0, \varepsilon). \quad (\overline{RCI})$$

Teorema 2.1.12 Fie $\varepsilon \geq 0$. Considerăm condiția $0 \in \text{sqri}(\text{dom}(f) - \text{dom}(h)) \cap U$ îndeplinită. Multimea A și funcția f satisfac condiția (\overline{RCI}) dacă și numai dacă există o " ε -duality gap" stabilă pentru problemele (P) și (D^L) , adică, avem " ε -duality gap" pentru perechea de probleme (P_{x^*}) și $(D_{x^*}^L)$, pentru orice $x^* \in X^*$.

Folosind condiția (RCE^L) se poate obține următorul rezultat de tip ε -Farkas.

Teorema 2.1.15 (i) Presupunem ca (RCE^L) are loc. Dacă $f(x) + \langle x^*, x \rangle \geq \varepsilon/2$ pentru orice $x \in X$ atunci există $\bar{\lambda} \in C^*$ astfel încât $(f + (\bar{\lambda}h))_U^*(-x^*) \leq \varepsilon/2$,

(ii) Dacă există $\bar{\lambda} \in C^*$ astfel încât $(f + (\bar{\lambda}h))_U^*(-x^*) \leq -\varepsilon/2$, atunci $f(x) + \langle x^*, x \rangle \geq \varepsilon/2$, pentru orice $x \in X$.

2.1.2 Dualitate Fenchel

Asemanator rezultatelor obținute pentru dualitatea Lagrange, prezentăm în continuare rezultate obținute pentru dualitatea Fenchel.

Teorema 2.1.16 Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$.

Condiția

$$\text{epi } (f + \delta_{\mathcal{A}})^* \subseteq \text{epi}(f^*) + \text{epi}(\sigma_U) - (0, \varepsilon) \quad (\text{RCE}^F)$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in X^*$ există $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât

$$v(P_{x^*}) \leq -f^*(\bar{\beta}) - \sigma_U(-x^* - \bar{\beta}) + \varepsilon. \quad (2.1.3)$$

Considerăm următoarea condiție de regularitate pentru f și \mathcal{A} :

$$\text{epi}(f + \delta_{\mathcal{A}})^* \subseteq \text{epi}(f^* \square \sigma_U) - (0, \varepsilon). \quad (\text{RCI}^F)$$

Teorema 2.1.19 Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$.

Condiția (RCI^F) are loc dacă și numai dacă există o " ε -duality gap" stabilă pentru problemele (P) și (D^F) , adică, avem " ε -duality gap" pentru perechea de probleme (P_{x^*}) și $(D_{x^*}^F)$ pentru orice $x^* \in X^*$.

Folosind (RCE^F) putem obține urmatorul rezultat de tip ε -Farkaș.

Teorema 2.1.21 (i) Presupunem ca (RCE^F) are loc. Dacă $f(x) + \langle x^*, x \rangle \geq \varepsilon/2$ pentru orice $x \in X$ atunci există $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât $f^*(\bar{\beta}) + \sigma_U(-x^* - \bar{\beta}) \leq \varepsilon/2$.

(ii) Dacă există $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât $f^*(\bar{\beta}) + \sigma_U(-x^* - \bar{\beta}) \leq -\varepsilon/2$, atunci $f(x) + \langle x^*, x \rangle \geq \varepsilon/2$ pentru orice $x \in X$.

2.1.3 Dualitate Fenchel-Lagrange

În această subsecțiune se dau condiții de regularitate, folosind epigraficele, pentru toate cele trei tipuri de duale Fenchel-Lagrange.

Duala Fenchel-Lagrange de tipul I (\overline{D}_{x^*})

Începem prin a da rezultate pentru primul tip de duală Fenchel-Lagrange.

Teorema 2.1.22 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [7]) Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$. Condiția

$$\text{epi } (f + \delta_{\mathcal{A}})^* \subseteq \bigcup_{\lambda \in C^*} (\text{epi}(f^*) + \text{epi}(\lambda h)_U^*) - (0, \varepsilon) \quad (\overline{\text{RCE}})$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in X^*$ există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât

$$v(P_{x^*}) \leq -f^*(\bar{\beta}) - (\bar{\lambda} h)_U^*(-x^* - \bar{\beta}) + \varepsilon. \quad (2.1.4)$$

Remarca 2.1.24 Dacă alegem $f(x) = 0$, condiția (\overline{RCE}) devine (RCE_0^L) și redescoperim Corolarul 2.1.8.

Teorema 2.1.27 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [7]) Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$. Condiția

$$\text{epi}(f + \delta_A)^* \subseteq \text{epi}(f^* \square h_U^\diamond) - (0, \varepsilon) \quad (\overline{RCI})$$

are loc dacă și numai dacă există o " ε -duality gap" stabilă pentru problemele (P) și (\overline{D}) , adică, avem " ε -duality gap" pentru perechea de probleme (P_{x^*}) și (\overline{D}_{x^*}) pentru orice $x^* \in X^*$.

Teorema 2.1.29 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [7]) Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$. Condiția

$$\text{epi}(f + \delta_A)^* \subseteq \text{epi}(f^*) + \text{epi}(h_U^\diamond) - (0, \varepsilon) \quad (\overline{RCP})$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in X^*$ există $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât

$$v(P_{x^*}) \leq \sup_{\lambda \in C^*} \{-f^*(\bar{\beta}) - (\lambda h)_U^*(-x^* - \bar{\beta})\} + \varepsilon.$$

Cu ajutorul condiției (\overline{RCE}) se poate obține următorul rezultat de tip ε -Farkaș.

Teorema 2.1.31 (i) Presupunem că (\overline{RCE}) are loc. Dacă $f(x) + \langle x^*, x \rangle \geq \varepsilon/2$ pentru orice $x \in X$ atunci există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât $f^*(\bar{\beta}) + (\bar{\lambda} h)_U^*(-x^* - \bar{\beta}) \leq \varepsilon/2$.

(ii) Dacă există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât $f^*(\bar{\beta}) + (\bar{\lambda} h)_U^*(-x^* - \bar{\beta}) \leq -\varepsilon/2$, atunci $f(x) + \langle x^*, x \rangle \geq \varepsilon/2$ pentru orice $x \in X$.

Duala Fenchel-Lagrange de tipul II (\tilde{D}_{x^*})

În continuare se dau rezultate privind al doilea tip de duală Fenchel-Lagrange.

Teorema 2.1.32 Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$. Condiția

$$\text{epi}(f + \delta_A)^* \subseteq \bigcup_{\lambda \in C^*} (\text{epi}(f_U^*) + \text{epi}(\lambda h)^*) - (0, \varepsilon) \quad (\widetilde{RCE})$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in X^*$ există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât

$$v(P_{x^*}) \leq -f_U^*(\bar{\beta}) - (\bar{\lambda} h)^*(-x^* - \bar{\beta}) + \varepsilon. \quad (2.1.5)$$

Teorema 2.1.36 Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, indeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$.

Condiția

$$\text{epi}(f + \delta_{\mathcal{A}})^* \subseteq \text{epi}(f_U^* \square h^\diamond) - (0, \varepsilon) \quad (\widetilde{RCI})$$

are loc dacă și numai dacă există o " ε -duality gap" stabilă pentru problemele (P) și (\widetilde{D}) , adică, avem " ε -duality gap" pentru perechea de probleme (P_{x^*}) și (\widetilde{D}_{x^*}) pentru orice $x^* \in X^*$.

Teorema 2.1.40 Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$.

Condiția

$$\text{epi}(f + \delta_{\mathcal{A}})^* \subseteq \text{epi}(f_U^*) + \text{epi}(h^\diamond) - (0, \varepsilon) \quad (\widetilde{RCP})$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in X^*$ există $\bar{\beta} \in X^*$ astfel incât

$$v(P_{x^*}) \leq \sup_{\lambda \in C^*} \{-f_U^*(\bar{\beta}) - (\lambda h)^*(-x^* - \bar{\beta})\} + \varepsilon.$$

Cu ajutorul relației (\widetilde{RCE}) se poate obține urmatorul rezultat de tip ε -Farkas.

Teorema 2.1.42 (i) Presupunem ca (\widetilde{RCE}) are loc. Dacă $f(x) + \langle x^*, x \rangle \geq \varepsilon/2$ pentru orice $x \in X$ atunci există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel incât $f_U^*(\bar{\beta}) + (\bar{\lambda} h)^*(-x^* - \bar{\beta}) \leq \varepsilon/2$.

(ii) Dacă există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât $f_U^*(\bar{\beta}) + (\bar{\lambda} h)^*(-x^* - \bar{\beta}) \leq -\varepsilon/2$, atunci $f(x) + \langle x^*, x \rangle \geq \varepsilon/2$ pentru orice $x \in X$.

Duala Fenchel-Lagrange de tipul III (D_{x^*})

Prezentăm în continuare rezultate referitoare la al treilea tip de duala Fenchel-Lagrange.

Teorema 2.1.43 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [7]) Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$. Condiția

$$\text{epi}(f + \delta_{\mathcal{A}})^* \subseteq \bigcup_{\lambda \in C^*} (\text{epi}(f^*) + \text{epi}(\lambda h)^* + \text{epi}(\sigma_U)) - (0, \varepsilon) \quad (RCE)$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in X^*$ există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\alpha}, \bar{\beta} \in X^*$ astfel încât

$$v(P_{x^*}) \leq -f^*(\bar{\beta}) - (\bar{\lambda} h)^*(\bar{\alpha}) - \sigma_U(-x^* - \bar{\beta} - \bar{\alpha}) + \varepsilon. \quad (2.1.6)$$

Teorema 2.1.49 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [7]) Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, indeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$. Condiția

$$\text{epi}(f + \delta_{\mathcal{A}})^* \subseteq \text{epi}(f^* \square h^\diamond \square \sigma_U) - (0, \varepsilon) \quad (RCI)$$

are loc dacă și numai dacă există o " ε -duality gap" stabila pentru problemele (P) și (D) , adică, avem " ε -duality gap" pentru perechea de probleme (P_{x^*}) și (D_{x^*}) pentru orice $x^* \in X^*$.

Teorema 2.1.52 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [7]) Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$. Condiția

$$\text{epi}(f + \delta_A)^* \subseteq \text{epi}(f^*) + \text{epi}(h^\diamond) + \text{epi}(\sigma_U) - (0, \varepsilon) \quad (RCP)$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in X^*$ există $\bar{\alpha}, \bar{\beta} \in X^*$ astfel încât

$$v(P_{x^*}) \leq \sup_{\lambda \in C^*} \left\{ -f^*(\bar{\beta}) - (\lambda h)^*(\bar{\alpha}) - \sigma_U(-x^* - \bar{\beta} - \bar{\alpha}) \right\} + \varepsilon.$$

Cu ajutorul condiției (RCE) se poate obține următorul rezultat de tip ε -Farkaș.

Teorema 2.1.54 (i) Presupunem că (RCE) are loc. Dacă $f(x) + \langle x^*, x \rangle \geq \varepsilon/2$ pentru orice $x \in X$ atunci există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\alpha}, \bar{\beta} \in X^*$ astfel încât $f^*(\bar{\beta}) + (\bar{\lambda} h)^*(\bar{\alpha}) + \sigma_U(-x^* - \bar{\beta} - \bar{\alpha}) \leq \varepsilon/2$.

(ii) Dacă există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\alpha}, \bar{\beta} \in X^*$ astfel încât $f^*(\bar{\beta}) + (\bar{\lambda} h)^*(\bar{\alpha}) + \sigma_U(-x^* - \bar{\beta} - \bar{\alpha}) \leq -\varepsilon/2$, atunci $f(x) + \langle x^*, x \rangle \geq \varepsilon/2$ pentru orice $x \in X$.

2.2 Situații de tip " ε -duality gap" obținute cu ajutorul ε -subdiferențialelor pentru dualitatea Lagrange, Fenchel și Fenchel-Lagrange

În această secțiune se introduc condiții de regularitate pentru a caracteriza situații de tip " ε -duality gap" folosind ε -subdiferențiale, în condițiile în care se presupune că există o ε -soluție optimă pentru problema primală. Reamintim că, pentru $x^* \in X^*$, $\bar{x} \in A \cap \text{dom}(f)$ este o ε -soluție optimă pentru (P_{x^*}) dacă și numai dacă $0 \in \partial_\varepsilon(f + x^* + \delta_A)(\bar{x})$, ceea ce este echivalent cu $-x^* \in \partial_\varepsilon(f + \delta_A)(\bar{x})$. Din rezultatele prezentate în aceasta secțiune și în cea anterioară se pot obține rezultate referitoare la condiții ε -optime.

2.2.1 Dualitate Lagrange

Prezentăm rezultate referitoare la dualitatea Lagrange.

Teorema 2.2.1 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [7]) Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$. Condiția

$$\partial_\varepsilon(f + \delta_A)(\bar{x}) = \bigcup_{\lambda \in C^*} \partial_{\varepsilon+(\lambda h)(\bar{x})}(f + \delta_U + (\lambda h))(\bar{x}) \quad (RCL^L)$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in X^*$ pentru care \bar{x} este o ε -solutie optimă pentru (P_{x^*}) există $\bar{\lambda} \in C^*$ astfel incât

$$f(\bar{x}) + \langle x^*, \bar{x} \rangle \leq -(f + (\bar{\lambda}h))_U^*(-x^*) + \varepsilon. \quad (2.2.1)$$

Remarca 2.2.2 Cantitatea din partea stângă a relației (2.2.1) nu este neapărat $v(P_{x^*})$, în timp ce, în partea dreaptă avem ceva mai mic decât $v(D_{x^*}^L) + \varepsilon$. Oricum, (2.2.1) implică $v(P_{x^*}) \leq v(D_{x^*}^L) + \varepsilon$.

Teorema 2.2.4 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [7]) Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$. Condiția

$$\partial_\varepsilon(f + \delta_A)(\bar{x}) = \bigcap_{\eta > 0} \bigcup_{\lambda \in C^*} \partial_{\varepsilon+\eta+(\lambda h)(\bar{x})}(f + \delta_U + (\lambda h))(\bar{x}) \quad (RCS^L)$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in X^*$ pentru care \bar{x} este o ε -solutie optimă pentru (P_{x^*}) are loc

$$f(\bar{x}) + \langle x^*, \bar{x} \rangle \leq \sup_{\lambda \in C^*} \inf_{x \in U} [f(x) + \langle x^*, x \rangle + (\lambda h)(x)] + \varepsilon. \quad (2.2.2)$$

Remarca 2.2.5 Relația (2.2.2) implică $v(P_{x^*}) \leq v(D_{x^*}^L) + \varepsilon$, fără a exista, în general, o implicație reciprocă.

În continuare prezentăm un rezultat referitor la condiții de ε -optim.

Teorema 2.2.9 Presupunem ca este îndeplinită condiția (RCI^L) .

(a) Fie $\varepsilon, \eta \geq 0$. Dacă \bar{x} este o ε -solutie optimă a problemei (P) , atunci există $\bar{\lambda} \in C^*$ astfel încât

$$(f + (\bar{\lambda}h))_U^*(0) + (f + (\bar{\lambda}h))_U(\bar{x}) \leq \varepsilon + \eta + (\bar{\lambda}h)(\bar{x}). \quad (2.2.3)$$

În plus, $\bar{\lambda}$ este o $(\varepsilon + \eta)$ -soluție optimă a problemei (D^L) .

(b) Dacă există $\bar{\lambda} \in C^*$ astfel încât relația (2.2.3) are loc pentru $\bar{x} \in X$ și $\bar{\lambda} \in C^*$ atunci \bar{x} este o ε -soluție optimă a problemei (P) . În plus, $\bar{\lambda}$ este o $(\varepsilon + \eta)$ -soluție optimă a problemei (D^L) .

2.2.2 Dualitate Fenchel

In continuare prezentăm rezultate referitoare la dualitatea Fenchel.

Teorema 2.2.10 *Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, indeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$.*

Condiția

$$\partial_\varepsilon(f + \delta_A)(\bar{x}) = \bigcup_{\substack{\varepsilon_i \geq 0, i=1,2 \\ \varepsilon_1 + \varepsilon_2 = \varepsilon}} (\partial_{\varepsilon_1} f(\bar{x}) + \partial_{\varepsilon_2} \delta_U(\bar{x})) \quad (RCL^F)$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^ \in X^*$ pentru care \bar{x} este o ε -solutie optimă pentru (P_{x^*}) există $\bar{\beta} \in X^*$ astfel incât*

$$f(\bar{x}) + \langle x^*, \bar{x} \rangle \leq -f^*(\bar{\beta}) - \sigma_U(-x^* - \bar{\beta}) + \varepsilon. \quad (2.2.4)$$

Teorema 2.2.12 *Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$.*

Condiția

$$\partial_\varepsilon(f + \delta_A)(\bar{x}) = \bigcap_{\eta > 0} \bigcup_{\substack{\varepsilon_i \geq 0, i=1,2 \\ \varepsilon_1 + \varepsilon_2 = \varepsilon + \eta}} (\partial_{\varepsilon_1} f(\bar{x}) + \partial_{\varepsilon_2} \delta_U(\bar{x})) \quad (RCS^F)$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^ \in X^*$ pentru care \bar{x} este o ε -solutie optimă pentru (P_{x^*}) are loc*

$$f(\bar{x}) + \langle x^*, \bar{x} \rangle \leq \sup_{\beta \in X^*} \{-f^*(\beta) - \sigma_U(-x^* - \beta)\} + \varepsilon. \quad (2.2.5)$$

Acum, prezentam un rezultat referitor la condiții de ε -optim.

Teorema 2.2.14 *Presupunem ca este îndeplinita condiția (RCI^F) .*

(a) Fie $\varepsilon, \eta \geq 0$. Dacă \bar{x} este o ε -solutie optimă a problemei (P) , atunci există $\bar{\beta} \in X^$ astfel incat*

- (i) $f(\bar{x}) + f^*(\bar{\beta}) \leq \langle \bar{\beta}, \bar{x} \rangle + \varepsilon_1$,
- (ii) $\sigma_U(-\bar{\beta}) + \delta_U(\bar{x}) \leq \langle -\bar{\beta}, \bar{x} \rangle + \varepsilon_2$,
- (iii) $\varepsilon_1 + \varepsilon_2 = \varepsilon + \eta$.

In plus, $\bar{\beta}$ este o $(\varepsilon + \eta)$ -solutie optimala a problemei (D^F) .

(b) Dacă există $\varepsilon_1, \varepsilon_2 \geq 0$ și $\bar{\beta} \in X^$ astfel incat relațiile (i)-(iii) au loc pentru $\bar{x} \in X$ și $\bar{\beta} \in X^*$ atunci \bar{x} este o ε -solutie optimă a problemei (P) . In plus, $\bar{\beta}$ este o $(\varepsilon + \eta)$ -solutie optimă a problemei (D^F) .*

2.2.3 Dualitate Fenchel-Lagrange

În această subsecțiune se prezintă condiții de regularitate, folosind ε -subdiferențiale, pentru toate cele trei tipuri de duale Fenchel-Lagrange.

Duala Fenchel-Lagrange de tipul I (\overline{D}_{x^*})

Începem prin a prezenta rezultate pentru primul tip de duală Fenchel-Lagrange.

Teorema 2.2.15 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [7]) Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$. Condiția

$$\partial_\varepsilon(f + \delta_A)(\bar{x}) = \bigcup_{\substack{\lambda \in C^*, \\ \varepsilon_i \geq 0, i=1,2 \\ \varepsilon_1 + \varepsilon_2 = \varepsilon + (\lambda h)(\bar{x})}} (\partial_{\varepsilon_1} f(\bar{x}) + \partial_{\varepsilon_2}(\delta_U + (\lambda h))(\bar{x})) \quad (\overline{RCL})$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in X^*$ pentru care \bar{x} este o ε -solutie optimă pentru (P_{x^*}) există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât

$$f(\bar{x}) + \langle x^*, \bar{x} \rangle \leq -f^*(\bar{\beta}) - (\bar{\lambda} h)_U^*(-x^* - \bar{\beta}) + \varepsilon. \quad (2.2.6)$$

Teorema 2.2.19 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [7]) Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$. Condiția

$$\partial_\varepsilon(f + \delta_A)(\bar{x}) = \bigcap_{\eta > 0} \bigcup_{\substack{\lambda \in C^*, \\ \varepsilon_i \geq 0, i=1,2 \\ \varepsilon_1 + \varepsilon_2 = \varepsilon + \eta + (\lambda h)(\bar{x})}} (\partial_{\varepsilon_1} f(\bar{x}) + \partial_{\varepsilon_2}(\delta_U + (\lambda h))(\bar{x})) \quad (\overline{RCS})$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in X^*$ pentru care \bar{x} este o ε -solutie optimă pentru (P_{x^*}) are loc

$$f(\bar{x}) + \langle x^*, \bar{x} \rangle \leq \sup_{\substack{\lambda \in C^*, \\ \beta \in X^*}} \{-f^*(\beta) - (\lambda h)_U^*(-x^* - \beta)\} + \varepsilon. \quad (2.2.7)$$

In continuare dăm un rezultat referitor la condiții de ε -optim.

Teorema 2.2.22 Presupunem ca este îndeplinită condiția (\overline{RCI}) .

(a) Fie $\varepsilon, \eta \geq 0$. Dacă \bar{x} este o ε -solutie optimă a problemei (P) , atunci există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel incât

- (i) $f(\bar{x}) + f^*(\bar{\beta}) \leq \langle \bar{\beta}, \bar{x} \rangle + \varepsilon_1$,
- (ii) $(\bar{\lambda} h)_U^*(-\bar{\beta}) + (\bar{\lambda} h)_U(\bar{x}) \leq \langle -\bar{\beta}, \bar{x} \rangle + \varepsilon_2$,

(iii) $\varepsilon_1 + \varepsilon_2 = \varepsilon + \eta + (\bar{\lambda}h)(\bar{x})$.

În plus, $(\bar{\lambda}, \bar{\beta})$ este o $(\varepsilon + \eta)$ -solutie optimă a problemei (\bar{D}) .

(b) Dacă există $\varepsilon_1, \varepsilon_2 \geq 0$, $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât relațiile (i)-(iii) au loc pentru $\bar{x} \in X$, $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ atunci \bar{x} este o ε -solutie optimă a problemei (P) . În plus, $(\bar{\lambda}, \bar{\beta})$ este o $(\varepsilon + \eta)$ -solutie optimă a problemei (\bar{D}) .

Duala Fenchel-Lagrange de tipul II (\tilde{D}_{x^*})

Prezentăm în continuare rezultate referitoare la al doilea tip de duală Fenchel-Lagrange.

Teorema 2.2.23 *Fie $f : X \rightarrow \bar{\mathbb{R}}$ proprietăție, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$.*

Condiția

$$\partial_\varepsilon(f + \delta_A)(\bar{x}) = \bigcup_{\substack{\lambda \in C^* \\ \varepsilon_i \geq 0, i=1,2 \\ \varepsilon_1 + \varepsilon_2 = \varepsilon + (\lambda h)(\bar{x})}} (\partial_{\varepsilon_1} f_U(\bar{x}) + \partial_{\varepsilon_2}(\lambda h)(\bar{x})) \quad (\widetilde{RCL})$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^ \in X^*$ pentru care \bar{x} este o ε -solutie optimă pentru (P_{x^*}) există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât*

$$f(\bar{x}) + \langle x^*, \bar{x} \rangle \leq -f_U^*(\bar{\beta}) - (\bar{\lambda}h)^*(-x^* - \bar{\beta}) + \varepsilon. \quad (2.2.8)$$

Teorema 2.2.27 *Fie $f : X \rightarrow \bar{\mathbb{R}}$ proprietăție, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$.*

Condiția

$$\partial_\varepsilon(f + \delta_A)(\bar{x}) = \bigcap_{\eta > 0} \bigcup_{\substack{\lambda \in C^* \\ \varepsilon_i \geq 0, i=1,2 \\ \varepsilon_1 + \varepsilon_2 = \varepsilon + \eta + (\lambda h)(\bar{x})}} (\partial_{\varepsilon_1} f_U(\bar{x}) + \partial_{\varepsilon_2}(\lambda h)(\bar{x})) \quad (\widetilde{RCS})$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^ \in X^*$ pentru care \bar{x} este o ε -solutie optimă pentru (P_{x^*}) are loc*

$$f(\bar{x}) + \langle x^*, \bar{x} \rangle \leq \sup_{\substack{\lambda \in C^*, \\ \beta \in X^*}} \{-f_U^*(\beta) - (\lambda h)^*(-x^* - \beta)\} + \varepsilon. \quad (2.2.9)$$

In continuare dam un rezultat referitor la condiții de ε -optim.

Teorema 2.2.29 *Presupunem ca este îndeplinită condiția (\widetilde{RCI}) .*

(a) Let $\varepsilon, \eta \geq 0$. Dacă \bar{x} este o ε -solutie optimă a problemei (P) , atunci există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât

$$(i) f_U(\bar{x}) + f_U^*(\bar{\beta}) \leq \langle \bar{\beta}, \bar{x} \rangle + \varepsilon_1,$$

$$(ii) (\bar{\lambda}h)^*(-\bar{\beta}) + (\bar{\lambda}h)(\bar{x}) \leq \langle -\bar{\beta}, \bar{x} \rangle + \varepsilon_2.,$$

(iii) $\varepsilon_1 + \varepsilon_2 = \varepsilon + \eta + (\bar{\lambda}h)(\bar{x})$.

În plus, $(\bar{\lambda}, \bar{\beta})$ este o $(\varepsilon + \eta)$ -soluție optimă a problemei (\tilde{D}) .

(b) Dacă există $\varepsilon_1, \varepsilon_2 \geq 0$, $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât relațiile (i)-(iii) au loc pentru $\bar{x} \in X$, $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ atunci \bar{x} este o ε -solutie optimă a problemei (P) . În plus, $(\bar{\lambda}, \bar{\beta})$ este o $(\varepsilon + \eta)$ -solutie optimala a problemei (\tilde{D}) .

Duala Fenchel-Lagrange de tipul III (D_{x^*})

Urmează rezultate referitoare la al treilea tip de duală Fenchel-Lagrange.

Teorema 2.2.30 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [7]) *Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$. Condiția*

$$\partial_\varepsilon(f + \delta_A)(\bar{x}) = \bigcup_{\substack{\lambda \in C^* \\ \varepsilon_i \geq 0, i=1,2,3 \\ \varepsilon_1 + \varepsilon_2 + \varepsilon_3 = \varepsilon + (\lambda h)(\bar{x})}} (\partial_{\varepsilon_1} f(\bar{x}) + N_U^{\varepsilon_2}(\bar{x}) + \partial_{\varepsilon_3}(\lambda h)(\bar{x})) \quad (RCL)$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^ \in X^*$ pentru care \bar{x} este o ε -solutie optimă pentru (P_{x^*}) există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\alpha}, \bar{\beta} \in X^*$ astfel încât*

$$f(\bar{x}) + \langle x^*, \bar{x} \rangle \leq -f^*(\bar{\beta}) - (\bar{\lambda}h)^*(\bar{\alpha}) - \sigma_U(-x^* - \bar{\beta} - \bar{\alpha}) + \varepsilon. \quad (2.2.10)$$

Remarca 2.2.31 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [7]) *Cantitatea din stânga relației (2.2.10) nu este neapărat $v(P)$, în timp ce, în partea dreaptă avem ceva mai mic decât $v(D_{x^*}) + \varepsilon$. Oricum, (2.2.10) implică $v(P_{x^*}) \leq v(D_{x^*}) + \varepsilon$.*

Teorema 2.2.34 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [7]) *Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ proprie, îndeplinind $A \cap \text{dom}(f) \neq \emptyset$ și $\varepsilon \geq 0$. Condiția*

$$\partial_\varepsilon(f + \delta_A)(\bar{x}) = \bigcap_{\eta > 0} \bigcup_{\substack{\lambda \in C^* \\ \varepsilon_i \geq 0, i=1,2,3 \\ \varepsilon_1 + \varepsilon_2 + \varepsilon_3 = \varepsilon + \eta + (\lambda h)(\bar{x})}} (\partial_{\varepsilon_1} f(\bar{x}) + N_U^{\varepsilon_2}(\bar{x}) + \partial_{\varepsilon_3}(\lambda h)(\bar{x})) \quad (RCS)$$

are loc dacă și numai dacă pentru orice $x^ \in X^*$ pentru care \bar{x} este o ε -solutie optimă pentru (P_{x^*}) are loc*

$$f(\bar{x}) + \langle x^*, \bar{x} \rangle \leq \sup_{\substack{\lambda \in C^*, \\ \alpha, \beta \in X^*}} \{-f^*(\beta) - \sigma_U(-x^* - \beta - \alpha) - (\lambda h)^*(\alpha)\} + \varepsilon. \quad (2.2.11)$$

Dam acum un rezultat referitor la condiții de ε -optim.

Teorema 2.2.41 *Presupunem ca este îndeplinita condiția (RCI).*

(a) Fie $\varepsilon, \eta \geq 0$. Dacă \bar{x} este o ε -solutie optimă a problemei (P), atunci există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\alpha}, \bar{\beta} \in X^*$ astfel încât

- (i) $f(\bar{x}) + f^*(\bar{\beta}) \leq \langle \bar{\beta}, \bar{x} \rangle + \varepsilon_1$,
- (ii) $(\bar{\lambda}h)(\bar{x}) + (\bar{\lambda}h)^*(\bar{\alpha}) \leq \langle \bar{\alpha}, \bar{x} \rangle + \varepsilon_2$,
- (iii) $\delta_U(\bar{x}) + \sigma_U(-\bar{\alpha} - \bar{\beta}) \leq \langle -\bar{\alpha} - \bar{\beta}, \bar{x} \rangle + \varepsilon_3$,
- (iv) $\varepsilon_1 + \varepsilon_2 + \varepsilon_3 = \varepsilon + \eta + (\bar{\lambda}h)(\bar{x})$.

În plus, $(\bar{\lambda}, \bar{\alpha}, \bar{\beta})$ este o $(\varepsilon + \eta)$ -solutie optimă a problemei (D).

(b) Dacă există $\varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3 \geq 0$, $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\alpha}, \bar{\beta} \in X^*$ astfel încât relațiile (i)-(iv) au loc pentru $\bar{x} \in X$, $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\alpha}, \bar{\beta} \in X^*$ atunci \bar{x} este o ε -solutie optimă a problemei (P). În plus, $(\bar{\lambda}, \bar{\alpha}, \bar{\beta})$ este o $(\varepsilon + \eta)$ -solutie optimă a problemei (D).

Remarca 2.2.42 Rezultate similare referitoare la condiții de ε -optim pentru (P) și dualele ei considerate, au fost obținute și în [18, 19]. Rezultatele referitoare la condiții de ε -optim prezentate în acest capitol extind rezultatele obținute lucrările mentionate.

Chapter 3

Caracterizări pentru " ε -duality gap" în cazul problemelor de optimizare compuse

Considerăm două spații vectoriale local convexe separate X și Y și spațiile lor duale X^* și Y^* , înzestrate cu topologia slabă $w(X^*, X)$, respectiv, $w(Y^*, Y)$. Fie conul nevid încis convex $C \subseteq Y$ și conul său dual C^* . Pe Y se consideră ordinea parțială " \leq_C " indusă de conul convex C .

Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, $g : Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și C -crescătoare și $h : X \rightarrow Y^\bullet$ o funcție proprie vectorială îndeplinind $\text{dom}g \cap (h(\text{dom}f) + C) \neq \emptyset$. Considerăm problema de optimizare

$$\inf_{x \in X} [f(x) + (g \circ h)(x)]. \quad (P^C)$$

Pentru $x^* \in X^*$ se consideră problema de optimizare perturbată linear

$$\inf_{x \in X} [f(x) + (g \circ h)(x) - \langle x^*, x \rangle]. \quad (P_{x^*}^C)$$

Acestei probleme i se pot atașa diferite duale de tip Fenchel-Lagrange. Dacă f și (λh) sunt luate împreună se obține urmatoarea duală pentru problema $(P_{x^*}^C)$

$$\sup_{\lambda \in C^*} \{-g^*(\lambda) - (f + (\lambda h))^*(x^*)\}. \quad (D_{x^*}^C)$$

Când f și (λh) sunt separate, se obține următoarea duală

$$\sup_{\substack{\lambda \in C^*, \\ \beta \in X^*}} \{-g^*(\lambda) - f^*(\beta) - (\lambda h)^*(x^* - \beta)\}. \quad (\overline{D_{x^*}^C})$$

Se notează cu $v(P^C)$ valoarea optimă a problemei (P^C) . Se poate observa că $v(\overline{D_{x^*}^C}) \leq v(D_{x^*}^C) \leq v(P_{x^*}^C)$ pentru orice $x^* \in X^*$. Când $x^* = 0$ aceste duale sunt notate simplu cu (D^C) , respectiv cu $(\overline{D^C})$.

Între (P^C) și dualele ei există întotdeauna *dualitate slabă*, adică, $v(P^C) \geq v(D^C)$, respectiv, $v(P^C) \geq v(\overline{D^C})$. Când $v(P^C) = v(D^C)$ se spune că avem "zero duality gap" între (P^C) și (D^C) și, dacă, (D^C) are soluție optimă, situația se numește *dualitate tare*. Dacă $v(P^C) - v(D^C) \leq \varepsilon$, cu $\varepsilon \geq 0$, se spune că avem o " ε -duality gap" pentru (P^C) și (D^C) . Dacă una din aceste situații are loc pentru $(P_{x^*}^C)$ și $(D_{x^*}^C)$ pentru orice $x^* \in X^*$, se va numi *stabilă*.

3.1 Situații de tip " ε -duality gap" obținute cu ajutorul epigraficelor

Fie $\varepsilon \geq 0$. Considerăm următoarele condiții de regularitate

$$\left| \begin{array}{l} \{(x^*, 0, r) : (x^*, r) \in \text{epi}(f + g \circ h)^*\} \subseteq [\{0\} \times \text{epi}(g^*) + \bigcup_{\lambda \in C^*} \{(a, -\lambda, r) : \\ (a, r) \in \text{epi}((f + (\lambda h))^*)\}] \cap (X^* \times \{0\} \times \mathbb{R}) - (0, 0, \varepsilon) \end{array} \right. \quad (RC)$$

și

$$\left| \begin{array}{l} \{(x^*, 0, r) : (x^*, r) \in \text{epi}(f + g \circ h)^*\} \subseteq [\{0\} \times \text{epi}(g^*) + \{(x^*, 0, r) : \\ (x^*, r) \in \text{epi}(f^*)\} + \bigcup_{\lambda \in C^*} \{(a, -\lambda, r) : (a, r) \in \text{epi}((\lambda h)^*)\}] \cap \\ (X^* \times \{0\} \times \mathbb{R}) - (0, 0, \varepsilon) \end{array} \right. \quad (\overline{RC})$$

Ele sunt inspirate condiții de regularitate de tip închidere din [11], dar spre deosebire de acestea, noi nu folosim ipoteze topologice sau de convexitate.

Teorema 3.1.2 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) *Condiția (RC) este indeplinită dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in X^*$ există un $\bar{\lambda} \in C^*$ astfel încât*

$$(f + g \circ h)^*(x^*) \geq g^*(\bar{\lambda}) + (f + (\bar{\lambda}h))^*(x^*) - \varepsilon. \quad (3.1.1)$$

Remarca 3.1.3 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) În partea stangă a relației (3.1.1) se poate recunoaște $-v(P_{x^*}^C)$. Cantitatea din partea dreaptă din relația (3.1.1) nu este neapărat $-v(D_{x^*}^C) - \varepsilon$, deoarece supremumul din $(D_{x^*}^C)$ nu se atinge neapărat în $\bar{\lambda}$. Totuși, (3.1.1) implică $v(P_{x^*}^C) \leq v(D_{x^*}^C) + \varepsilon$, ceea ce înseamnă că pentru perechea de probleme $(P_{x^*}^C)$ și $(D_{x^*}^C)$ există o "ε-duality gap". Astfel, (RC) conduce la o "ε-duality gap" stabilă pentru (P^C) și (D^C) . Observăm că $\bar{\lambda} \in C^*$ obținut în Teorema 3.1.2 este o ε-solutie optimă a problemei $(D_{x^*}^C)$.

Rezultate similare pot fi obținute și pentru $(\overline{D^C})$ folosind condiția (\overline{RC}) .

Teorema 3.1.8 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) Condiția (\overline{RC}) este îndeplinită dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in X^*$ există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât

$$(f + g \circ h)^*(x^*) \geq g^*(\bar{\lambda}) + f^*(\bar{\beta}) + (\bar{\lambda}h)^*(x^* - \bar{\beta}) - \varepsilon. \quad (3.1.2)$$

Pentru a obține formulări similare cu (3.1.1) și (3.1.2), unde apar valorile optime a problemelor (D^C) și $(\overline{D^C})$, considerăm urmatoarele condiții de regularitate

$$\text{epi}(f + g \circ h)^* \subseteq \text{epi} \inf_{\lambda \in C^*} [g^*(\lambda) + (f + (\lambda h))^*(\cdot)] - (0, \varepsilon) \quad (RCI)$$

și

$$\text{epi}(f + g \circ h)^* \subseteq \text{epi} \inf_{\substack{\lambda \in C^* \\ \beta \in X^*}} [g^*(\lambda) + f^*(\beta) + (\lambda h)^*(\cdot - \beta)] - (0, \varepsilon). \quad (\overline{RCI})$$

Teorema 3.1.5 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) Condiția (RCI) este îndeplinită dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in X^*$ avem

$$(f + g \circ h)^*(x^*) \geq \inf_{\lambda \in C^*} [g^*(\lambda) + (f + (\lambda h))^*(x^*)] - \varepsilon. \quad (3.1.3)$$

Remarca 3.1.16 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) Relația (3.1.3) înseamnă de fapt $v(P_{x^*}^C) \leq v(D_{x^*}^C) + \varepsilon$, adică, avem "ε-duality gap" stabilă pentru (P^C) și (D^C) .

Teorema 3.1.19 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) Condiția (\overline{RCI}) este îndeplinită dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in X^*$ avem

$$(f + g \circ h)^*(x^*) \geq \inf_{\substack{\lambda \in C^* \\ \beta \in X^*}} [g^*(\lambda) + f^*(\beta) + (\lambda h)^*(x^* - \beta)] - \varepsilon. \quad (3.1.4)$$

Remarca 3.1.22 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) Luând în considerare Teorema 3.1.2, Teorema 3.1.8, Teorema 3.1.15 și Teorema 3.1.19 obținem următoarele implicații: $(\overline{RC}) \Rightarrow (RC) \Rightarrow (RCI)$ și $(\overline{RC}) \Rightarrow (\overline{RCI}) \Rightarrow (RCI)$.

3.2 Cazuri speciale

Rezultatele pe care le-am prezentat pentru funcții compuse pot fi particularizate pentru combinații de funcții care apar atât în probleme teoretice cât și practice.

3.3 Situații de tip "ε-duality gap" obținute cu ajutorul ε-subdiferențialelor

În această secțiune arătăm ca relațiile (3.1.1), (3.1.2), (3.1.3), (3.1.4) pot fi caracterizate și cu condiții de regularitate folosind subdiferențiale, respectiv, ε-subdiferențiale.

Teorema 3.3.1 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) Avem

$$\partial(f + g \circ h)(x) \subseteq \bigcap_{\eta > 0} \bigcup_{\substack{\varepsilon_{1,2} \geq 0 \\ \varepsilon_1 + \varepsilon_2 = \varepsilon + \eta \\ \lambda \in C^* \cap \partial_{\varepsilon_2} g(h(x))}} \partial_{\varepsilon_1}(f + (\lambda h))(x) \quad (RCSC)$$

pentru orice $x \in X$ dacă și numai dacă (3.1.3) are loc pentru orice $x^* \in R(\partial(f + g \circ h))$.

Teorema 3.3.6 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) Avem

$$\partial(f + g \circ h)(x) \subseteq \bigcup_{\substack{\varepsilon_{1,2} \geq 0 \\ \varepsilon_1 + \varepsilon_2 = \varepsilon \\ \lambda \in C^* \cap \partial_{\varepsilon_2} g(h(x))}} \partial_{\varepsilon_1}(f + (\lambda h))(x) \quad (RCLC)$$

pentru orice $x \in X$ dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in R(\partial(f + g \circ h))$, există $\bar{\lambda} \in C^*$ astfel încât (3.1.1) are loc.

Teorema 3.3.8 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) Avem

$$\partial(f + g \circ h)(x) \subseteq \bigcap_{\eta > 0} \bigcup_{\substack{\varepsilon_{1,2} \geq 0 \\ \varepsilon_1 + \varepsilon_2 + \varepsilon_3 = \varepsilon + \eta \\ \lambda \in C^* \cap \partial_{\varepsilon_3} g(h(x))}} \partial_{\varepsilon_1} f(x) + \partial_{\varepsilon_2}(\lambda h)(x) \quad (\overline{RCSC})$$

pentru orice $x \in X$ dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in R(\partial(f + g \circ h))$, (3.1.4) are loc.

Teorema 3.3.13 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) Avem

$$\partial(f + g \circ h)(x) \subseteq \bigcup_{\substack{\varepsilon_{1,2} \geq 0 \\ \varepsilon_1 + \varepsilon_2 + \varepsilon_3 = \varepsilon + \eta \\ \lambda \in C^* \cap \partial_{\varepsilon_3} g(h(x))}} \partial_{\varepsilon_1} f(x) + \partial_{\varepsilon_2}(\lambda h)(x) \quad (\overline{RCLC})$$

pentru orice $x \in X$ dacă și numai dacă pentru orice $x^* \in R(\partial(f + g \circ h))$, există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât (3.1.2) are loc.

Remarca 3.3.15 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) Privind condițiile \$(RC)\$ și \$(RCLC)\$ se poate observa că \$(RC)\$ implică (3.1.1) pentru orice \$x^* \in X^*\$ și \$(RCLC)\$ implică (3.1.1) pentru orice \$x^* \in R(\partial(f + g \circ h))\$, ceea ce înseamnă că \$(RC)\$ implică \$(RCLC)\$. Analog, \$(\overline{RC})\$ implică (3.1.2) pentru orice \$x^* \in X^*\$ și \$(\overline{RCLC})\$ implică (3.1.2) pentru orice \$x^* \in R(\partial(f + g \circ h))\$, ceea ce înseamnă că \$(\overline{RC})\$ implică \$(\overline{RCLC})\$.

3.4 Rezultate referitoare la condiții de \$\varepsilon\$-optim, rezultate de tip \$\varepsilon\$-Farkaș și \$(\varepsilon, \eta)\$-puncte șa

Din rezultatele prezentate în secțiunile precedente se pot obține rezultate referitoare la condiții de \$\varepsilon\$-optim, rezultate de tip \$\varepsilon\$-Farkaș și caracterizări pentru \$(\varepsilon, \eta)\$-puncte șa.

Considerăm urmatoarele condiții

$$(epi(f + g \circ h))^* \cap (\{0\} \times \mathbb{R}) \subseteq (epi \inf_{\lambda \in C^*} [g^*(\lambda) + (f + (\lambda h))^*(\cdot)]) \cap (\{0\} \times \mathbb{R}) - (0, \varepsilon), \quad (RCI^0)$$

$$\left| \begin{array}{l} (epi(f + g \circ h))^* \cap (\{0\} \times \mathbb{R}) \subseteq (epi \inf_{\substack{\lambda \in C^* \\ \beta \in X^*}} [g^*(\lambda) + f^*(\beta) + (\lambda h)^*(\cdot - \beta)]) \\ \cap (\{0\} \times \mathbb{R}) - (0, \varepsilon). \end{array} \right. \quad (\overline{RCI}^0)$$

Teorema 3.4.1 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) (a) Fie \$\varepsilon, \eta \geq 0\$. Presupunem condiția \$(RCI^0)\$ îndeplinită. Dacă \$\bar{x}\$ este o \$\varepsilon\$-solutie optimă a problemei \$(P^C)\$, atunci există \$\varepsilon_1, \varepsilon_2 \geq 0\$, și \$\bar{\lambda} \in C^*\$ astfel încât

- (i) \$g^*(\bar{\lambda}) + g(h(\bar{x})) \leq (\bar{\lambda}h)(\bar{x}) + \varepsilon_2\$,
- (ii) \$(f + (\bar{\lambda}h))^*(0) + (f + (\bar{\lambda}h))(\bar{x}) \leq \varepsilon_1\$,
- (iii) \$\varepsilon_1 + \varepsilon_2 = \varepsilon + \eta\$.

În plus, \$\bar{\lambda}\$ este o \$(\varepsilon + \eta)\$-solutie optimă a problemei \$(D^C)\$.

(b) Dacă există \$\varepsilon_1, \varepsilon_2 \geq 0\$ și \$\bar{\lambda} \in C^*\$ astfel încât relațiile (i)-(iii) au loc pentru \$\bar{x} \in X\$ și \$\bar{\lambda} \in C^*\$ atunci \$\bar{x}\$ este o \$(\varepsilon + \eta)\$-solutie optimă a problemei \$(P^C)\$. În plus, \$\bar{\lambda}\$ este o \$(\varepsilon + \eta)\$-solutie optimă a problemei \$(D^C)\$.

Teorema 3.4.2 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) (a) Fie \$\varepsilon, \eta \geq 0\$. Presupunem condiția \$(\overline{RCI}^0)\$ îndeplinită. Dacă \$\bar{x}\$ este o \$\varepsilon\$-solutie optimă a problemei \$(P^C)\$, atunci există \$\varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3 \geq 0\$, \$\bar{\lambda} \in C^*\$ și \$\bar{\beta} \in X^*\$ astfel încât

- (i) \$g^*(\bar{\lambda}) + g(h(\bar{x})) \leq (\bar{\lambda}h)(\bar{x}) + \varepsilon_3\$,

- (ii) $f^*(\bar{\beta}) + f(\bar{x}) \leq \langle \bar{\beta}, \bar{x} \rangle + \varepsilon_1$,
- (iii) $(\bar{\lambda}h)^*(-\bar{\beta}) + (\bar{\lambda}h)(\bar{x}) \leq \langle -\bar{\beta}, \bar{x} \rangle + \varepsilon_2$,
- (iv) $\varepsilon_1 + \varepsilon_2 + \varepsilon_3 = \varepsilon + \eta$.

În plus, $(\bar{\lambda}, \bar{\beta})$ este o $(\varepsilon + \eta)$ -soluție optimă a problemei $(\overline{D^C})$.

(b) Dacă există $\varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3 \geq 0$, $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât relațiile (i)-(iv) au loc pentru $\bar{x} \in X$, $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ atunci \bar{x} este o $(\varepsilon + \eta)$ -soluție optimă a problemei (P^C) .
În plus, $(\bar{\lambda}, \bar{\beta})$ este o $(\varepsilon + \eta)$ -soluție optimă a problemei $(\overline{D^C})$.

În continuare dăm rezultate de tip ε -Farkaș pentru (P^C) și dualele ei. Considerăm urmatoarele condiții de regularitate

$$\left| \begin{array}{l} \{(0, 0, r) : (0, r) \in \text{epi}(f + g \circ h)^*\} \subseteq [\{0\} \times \text{epi}(g^*) + \bigcup_{\lambda \in C^*} \{(a, -\lambda, r) : \\ (a, r) \in \text{epi}((f + (\lambda h))^*)\}] \cap (\{0\} \times \{0\} \times \mathbb{R}) - (0, 0, \varepsilon), \\ \\ \{(0, 0, r) : (0, r) \in \text{epi}(f + g \circ h)^*\} \subseteq [\{0\} \times \text{epi}(g^*) + \{(0, 0, r) : \\ (0, r) \in \text{epi}(f^*)\} + \bigcup_{\lambda \in C^*} \{(a, -\lambda, r) : (a, r) \in \text{epi}((\lambda h)^*)\}] \cap \\ (\{0\} \times \{0\} \times \mathbb{R}) - (0, 0, \varepsilon). \end{array} \right. \quad \begin{array}{l} (RC^0) \\ (\overline{RC}^0) \end{array}$$

Teorema 3.4.5 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) (i) Presupunem că (RC^0) are loc. Dacă $f(x) + (g \circ h)(x) \geq \varepsilon/2$ pentru orice $x \in X$ atunci există $\bar{\lambda} \in C^*$ astfel încât $g^*(\bar{\lambda}) + (f + \bar{\lambda}h)^*(0) \leq \varepsilon/2$.

(ii) Dacă există $\bar{\lambda} \in C^*$ astfel încât $g^*(\bar{\lambda}) + (f + \bar{\lambda}h)^*(0) \leq -\varepsilon/2$, atunci $f(x) + (g \circ h)(x) \geq \varepsilon/2$ pentru orice $x \in X$.

Teorema 3.4.6 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) (i) Presupunem că (\overline{RC}^0) are loc. Dacă $f(x) + (g \circ h)(x) \geq \varepsilon/2$ pentru orice $x \in X$ atunci există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât $f^*(\bar{\beta}) + g^*(\bar{\lambda}) + (\bar{\lambda}h)^*(-\bar{\beta}) \leq \varepsilon/2$.

(ii) Dacă există $\bar{\lambda} \in C^*$ și $\bar{\beta} \in X^*$ astfel încât $f^*(\bar{\beta}) + g^*(\bar{\lambda}) + (\bar{\lambda}h)^*(-\bar{\beta}) \leq -\varepsilon/2$, atunci $f(x) + (g \circ h)(x) \geq \varepsilon/2$ pentru orice $x \in X$.

Prezentăm acum rezultate referitoare la puncte să generalizeze.

Lagrangianul atașat perechii $(P^C) - (D^C)$ este $L^C : X \times Y^* \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$, definit de (cf. [12])

$$L^C(x, \lambda) = \begin{cases} f(x) + (\lambda h)(x) - g^*(\lambda), & \text{daca } \lambda \in C^* \\ -\infty, & \text{altfel.} \end{cases}$$

Fie $\eta \geq 0$. Spunem că $(\bar{x}, \bar{\lambda}) \in X \times Y^*$ este (η, ε) -punct sa pentru L^C dacă

$$L^C(\bar{x}, \lambda) - \eta \leq L^C(\bar{x}, \bar{\lambda}) \leq L^C(x, \bar{\lambda}) + \varepsilon, \text{ pentru orice } (x, \lambda) \in X \times Y^*.$$

Teorema 3.4.10 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) Presupunem ca g este o funcție convexă și inferior semicontinuă cu $g(y) > -\infty$ pentru orice $y \in Y$. Dacă $(\bar{x}, \bar{\lambda})$ este un (η, ε) -punct sa pentru L^C atunci $\bar{x} \in X$ este o $(\varepsilon + \eta)$ -solutie optimă a problemei (P^C) , $\bar{\lambda} \in C^*$ este o $(\varepsilon + \eta)$ -solutie optimă a problemei (D^C) și există o " $(\varepsilon + \eta)$ -duality gap" pentru perechea de probleme (P^C) și (D^C) , adică, $v(P^C) \leq (D^C) + \varepsilon + \eta$.

Un rezultat analog cu Teorema 3.4.10 poate fi dat pentru perechea de probleme (P^C) și $(\overline{D^C})$ cu Lagrangianul corespunzător, dat în (cf. [12]), $\overline{L^C} : X \times X^* \times Y^* \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$

$$\overline{L^C}(x, \beta, \lambda) = \begin{cases} \langle \beta, x \rangle + (\lambda h)(x) - f^*(\beta) - g^*(\lambda), & \text{dacă } \lambda \in C^* \\ -\infty, & \text{altfel.} \end{cases}$$

Teorema 3.4.11 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [6]) Presupunem că g este o funcție convexă și inferior semicontinuă cu $g(y) > -\infty$ pentru orice $y \in Y$. Dacă $(\bar{x}, \bar{\lambda})$ este un (η, ε) -punct sa pentru $\overline{L^C}$ atunci $\bar{x} \in X$ este o $(\varepsilon + \eta)$ -solutie optimă a problemei (P^C) , $\bar{\lambda} \in C^*$ este o $(\varepsilon + \eta)$ -soluție optimă a problemei $(\overline{D^C})$ și există o " $(\varepsilon + \eta)$ -duality gap" pentru perechea de probleme (P^C) și $(\overline{D^C})$, adică, $v(P^C) \leq (\overline{D^C}) + \varepsilon + \eta$.

Chapter 4

Probleme de optimizare convexă cu funcția obiectiv de tip entropie

4.1 Condiții de regularitate pentru dualitatea tare când problema primală are funcția obiectiv de tip entropie

Considerăm mulțimea convexă nevidă $X \subseteq \mathbb{R}^n$ și problema

$$\inf_{\substack{x \in X \\ h(x) \leq 0}} \left\{ \sum_{j=1}^k g_j(x) \Phi_j \left(\frac{f_j(x)}{g_j(x)} \right) \right\}, \quad (P^\Phi)$$

unde $f = (f_1, \dots, f_k)^T : X \rightarrow \mathbb{R}^k$, $g = (g_1, \dots, g_k)^T : X \rightarrow \mathbb{R}^k$, $h = (h_1, \dots, h_m)^T : X \rightarrow \mathbb{R}^m$, $\Phi = (\Phi_1, \dots, \Phi_k) : \mathbb{R}_+ \rightarrow (\mathbb{R}^k)^\bullet$, îndeplinește $f_j(x) \geq 0$ și $g_j(x) > 0$ pentru orice $x \in X$ astfel încât $h(x) \leq 0$.

Pentru a lucra mai ușor cu problema (P^Φ) , din punctul de vedere al dualității, o scriem sub forma

$$\inf_{(x,s,t) \in \mathcal{A}} \left\{ \sum_{j=1}^k t_j \Phi_j \left(\frac{s_j}{t_j} \right) \right\}, \quad (P')$$

unde

$$\mathcal{A} = \{(x, s, t) \in X \times \mathbb{R}_+^k \times \text{int}(\mathbb{R}_+^k) : h(x) \leq 0, \Psi(f(x), s) = 0,$$

$$\Omega(g(x), t) = 0\}.$$

Functiile $\Psi : \mathbb{R}_+^k \times \mathbb{R}_+^k \rightarrow \mathbb{R}^k$ si $\Omega : \text{int}(\mathbb{R}_+^k) \times \text{int}(\mathbb{R}_+^k) \rightarrow \mathbb{R}^k$ sunt introduse pentru a asigura convexitatea problemei (P') si pentru a obtine egalitatea

$$\inf(P^\Phi) = \inf(P').$$

După ce dăm câteva proprietăți de convexitate sau concavitate pentru f și g , determinăm problemele duale de tip Lagrange și Fenchel-Lagrange. Deoarece rezultatele de dualitate tare pe care le folosim necesită convexitatea problemei primale, considerăm în continuare funcțiile $h_j, j = 1, \dots, m$, convexe iar inegalitățile din \mathcal{A} referitoare la f și g sunt alese astfel încât să asigure convexitatea mulțimii.

4.2 Câteva cazuri particulare pentru con

Particularizând conul C , problemelor obținute le atașăm dualele Lagrange și Fenchel-Lagrange. Pentru a obține dualitate tare dăm condițiile de regularitate adecvate.

Primul caz. $C = (-\mathbb{R}_+^k) \times \{0\}$, Φ_j -descrescătoare, f_j -concave și g_j -afine pentru orice $j = 1, \dots, k$. În acest caz considerăm

$$\mathcal{A} = \{(x, s, t) \in X \times \mathbb{R}_+^k \times \text{int}(\mathbb{R}_+^k) : h(x) \leqq 0, f(x) \geqq s, g(x) = t\}.$$

Avem $\inf(P^\Phi) = \inf(P')$.

Duala Lagrange pentru (P^Φ) în acest caz, este

$$\sup_{\substack{\alpha \leqq 0, \beta \in \mathbb{R}^k, \gamma \geqq 0, \\ \Phi_j^+(\alpha_j) + \beta_j \leqq 0, j=1, \dots, k}} \inf_{x \in X} [\alpha^T f(x) + \beta^T g(x) + \gamma^T h(x)] \quad (D_{L1}^\Phi)$$

iar duala sa Fenchel-Lagrange este:

$$\sup_{\substack{\alpha \leqq 0, \beta \in \mathbb{R}^k, \gamma \geqq 0 \\ \Phi_j^+(\alpha_j) + \beta_j \leqq 0, j=1, \dots, k \\ p, q \in X^*}} \{-(\alpha^T f)^*(p) - (\beta^T g)^*(q) - (\gamma^T h)^*(-p - q)\}. \quad (D_{FL1}^\Phi)$$

Modul de obținere a dualelor asigură că dualitatea slabă are loc. Pentru a obține dualitatea tare dăm următoarele condiții de regularitate.

$$\exists (x', s', t') \in ri(X) \times \text{int}(\mathbb{R}_+^k) \times \text{int}(\mathbb{R}_+^k) : \begin{cases} f(x') > s', \\ g(x') = t', \\ h_j(x') \leqq 0, \text{ if } j \in L, \\ h_j(x') < 0, \text{ if } j \in N, \end{cases} \quad (CQ_1)$$

unde mulțimea $\{1, \dots, m\}$ am împărțit-o în două mulțimi disjuncte după cum urmează

$$L = \{j \in \{1, \dots, m\} : h_j \text{ este restricția la } X \text{ a unei funcții afine}\}$$

și $N = \{1, \dots, m\} \setminus L$.

Teorema 4.2.1 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [8]) *Dacă sunt îndeplinite condițiile (CQ_1) , atunci există dualitate tare între problemele (P') și (D_{FL1}^Φ) , adică, (D_{FL1}^Φ) are o soluție optimă și $v(P') = v(P^\Phi) = v(D_{FL1}^\Phi)$.*

Luând în considerare că $v(D_{FL1}^\Phi) \leq v(D_{L1}^\Phi) \leq v(P^\Phi)$, obținem următorul corolar.

Corolarul 4.2.2 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [8]) *Dacă sunt îndeplinite condițiile (CQ_1) , atunci există dualitate tare între problemele (P') și (D_{L1}^Φ) , adică, (D_{L1}^Φ) are o soluție optimă și $v(P') = v(P^\Phi) = v(D_{L1}^\Phi)$.*

Teorema 4.2.3 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [8]) (a) *Fie condițiile (CQ_1) îndeplinite și presupunem că problema primală (P^Φ) are o soluție optimă \bar{x} . Atunci problema duală (D_{FL1}^Φ) are o soluție optimă, de asemenea, fie aceasta $(\bar{\alpha}, \bar{\beta}, \bar{\gamma}, \bar{p}, \bar{q})$, și următoarele condiții de optim sunt îndeplinite,*

- (i) $\sum_{j=1}^k g_j(\bar{x}) \Phi_j \left(\frac{f_j(\bar{x})}{g_j(\bar{x})} \right) = -(\bar{\alpha}^T f)^*(\bar{p}) - (\bar{\beta}^T g)^*(\bar{q}) - (\bar{\gamma}^T h)^*(-\bar{p} - \bar{q}), j = 1, \dots, k,$
- (ii) $\Phi_j^+(\bar{\alpha}_j) + \bar{\beta}_j \leq 0, j = 1, \dots, k$
- (iii) $h(\bar{x}) \leqq 0$.

(b) *Dacă \bar{x} este un punct admisibil pentru problema (P^Φ) și $(\bar{\alpha}, \bar{\beta}, \bar{\gamma}, \bar{p}, \bar{q})$ este admisibil pentru problema (D_{FL1}^Φ) îndeplind condițiile de optim (i)-(iii), atunci există dualitate tare între (P^Φ) și (D_{FL1}^Φ) .*

În plus, \bar{x} este o soluție optimă a problemei primale și $(\bar{\alpha}, \bar{\beta}, \bar{\gamma}, \bar{p}, \bar{q})$ este o soluție optimă a problemei duale.

Teorema 4.2.4 (H.-V. Boncea, S.-M. Grad, [8]) (a) *Fie condițiile (CQ_1) îndeplinite și presupunem că problema primală (P^Φ) are o soluție optimă \bar{x} . Atunci problema duală (D_{L1}^Φ) are o soluție optimă, de asemenea, fie aceasta $(\bar{\alpha}, \bar{\beta}, \bar{\gamma})$, și următoarele condiții de optim sunt adevarate,*

- (i) $\sum_{j=1}^k g_j(\bar{x}) \Phi_j \left(\frac{f_j(\bar{x})}{g_j(\bar{x})} \right) = \inf_{x \in X} [\bar{\alpha}^T f(x) + \bar{\beta}^T g(x) + \bar{\gamma}^T h(x)], j = 1, \dots, k,$
- (ii) $\Phi_j^+(\bar{\alpha}_j) + \bar{\beta}_j \leq 0, j = 1, \dots, k$
- (iii) $h(\bar{x}) \leqq 0$.

(b) *Dacă \bar{x} este un punct admisibil pentru problema (P^Φ) și $(\bar{\alpha}, \bar{\beta}, \bar{\gamma})$ este admisibil pentru problema (D_{L1}^Φ) și (i)-(iii) au loc, atunci există dualitate tare între (P^Φ) și (D_{L1}^Φ) .*

În plus, \bar{x} este o soluție optima a problemei primale și $(\bar{\alpha}, \bar{\beta}, \bar{\gamma})$ este o soluție optimă a problemei duale.

Caz special. Considerând $\Phi_j(x) = -\ln(x)$, $x > 0$ pentru orice $j = 1, \dots, k$, problema (P^Φ) devine problema tratată în [13].

În continuare prezentăm alte patru cazuri fară a mai expune dualele și rezultatele referitoare la dualitatea tare și condiții de optim, care sunt asemănătoare primului caz.

Cazul al doilea: $C = \mathbb{R}_+^k \times \{0\}$, Φ_j -crescătoare, f_j -convexe și g_j -afine pentru orice $j = 1, \dots, k$. În acest caz considerăm

$$\mathcal{A} = \{(x, s, t) \in X \times \mathbb{R}_+^k \times \text{int}(\mathbb{R}_+^k) : h(x) \leq 0, f(x) \leq s, g(x) = t\}.$$

Caz special. Luând $\Phi_j(x) = x$, și $g_j(x) = 1$, pentru $j = 1, \dots, k$, și considerând $f_j(x) = k_j(x - y^j)$ obținem problema lui Steiner-Fermat din [52].

Cazul al treilea. $C = \mathbb{R}_+^k \times (-\mathbb{R}_+^k)$, Φ_j -crescătoare, f_j -convexe și g_j -concave pentru orice $j = 1, \dots, k$. În plus presupunem $\Phi_j(y) \leq 0$, $\forall y \in \left\{ \frac{f(x)}{g(x)} : x \text{ admisibil pentru } (P^\Phi) \right\}$. Mulțimea punctelor admisibile a problemei (P') în acest caz este

$$\mathcal{A} = \{(x, s, t) \in X \times \mathbb{R}_+^k \times \text{int}(\mathbb{R}_+^k) : h(x) \leq 0, f(x) \leq s, g(x) \geq t\}.$$

Caz special. Pentru $\Phi_j(x) = -1$, și $g_j(x) = \ln x_j$, $x > 0$ pentru orice $j = 1, \dots, k$, $X = \text{int}(\mathbb{R}_+^n)$ și $h(x) = Ax - b$ obținem entropia lui Burg din [33].

Cazul al patrulea. $C = (-\mathbb{R}_+^k) \times \mathbb{R}_+^k$, Φ_j -descrescătoare, f_j -concave și g_j -convexe pentru orice $j = 1, \dots, k$, cu presupunerea ca $\Phi_j(y) \geq 0$, $\forall y \in \left\{ \frac{f(x)}{g(x)} : x \text{ admisibil pentru } (P^\Phi) \right\}$. În acest caz

$$\mathcal{A} = \{(x, s, t) \in X \times \mathbb{R}_+^k \times \text{int}(\mathbb{R}_+^k) : h(x) \leq 0, f(x) \geq s, g(x) \leq t\}.$$

Caz special. Luând $\Phi_j(x) = \lambda_j \frac{1}{x}$, $x > 0$, $\lambda_j > 0$ pentru orice $j = 1, \dots, k$, funcția obiectiv a problemei (P^Φ) este cea din problema scalarizatoare tratată în [79].

Cazul al cincilea. $C = \{0\} \times \{0\}$, f_j și g_j afine pentru orice $j = 1, \dots, k$. În acest caz avem

$$\mathcal{A} = \{(x, s, t) \in X \times \mathbb{R}_+^k \times \text{int}(\mathbb{R}_+^k) : h(x) \leq 0, f(x) = s, g(x) = t\}.$$

Caz special. Pentru $f_j(x) = x_j$ și $g_j(x) = d_j$, pentru orice $j = 1, \dots, k$ și $h_j(x) = \Psi_j(A_j x + \alpha_j) + b_j^T x + c_j$, $j = 1, \dots, m$, obținem problema din [77].

Chapter 5

Asupra problemelor de optimizare $\eta - (1, 2)$ aproximante

Pentru aceasta secțiune se consideră o submulțime nevidă X din \mathbb{R}^n , x^0 un punct interior din X , $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție diferențiabilă în x^0 , $g : X \rightarrow \mathbb{R}^m$ o funcție de două ori diferențiabilă în x^0 și fie $\eta : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^n$ o funcție.

Considerăm problema de optimizare:

$$\begin{cases} \min f(x) \\ x \in X \\ g(x) \leqq 0, \end{cases} \quad (P_\eta)$$

Notăm cu $F(P_\eta) := \{x \in X : g(x) \leqq 0\}$ mulțimea soluțiilor admisibile a problemei (P_η) .

Pentru rezolvarea problemei (P_η) , există diferite moduri de abordare (vezi [65, 67]). Una dintre acestea constă în atașarea problemei (P_η) , a unei alte probleme de optimizare, a carei soluții ne dau (informații despre) soluțiile optime ale problemei inițiale (P_η) (vezi [1, 3, 44, 45, 46]).

În continuare, atașăm problemei (P_η) , problema:

$$\begin{cases} \min F(x) := f(x^0) + \langle \nabla f(x^0), \eta(x, x^0) \rangle \\ x \in X \\ G(x) := g(x^0) + [\nabla g(x^0)](\eta(x, x^0)) + \\ + \frac{1}{2} \langle [\nabla^2 g(x^0)](\eta(x, x^0)), \eta(x, x^0) \rangle \leqq 0, \end{cases} \quad (AP_\eta)$$

unde

$$\begin{aligned} \langle [\nabla^2 g(x^0)](\eta(x, x^0)), \eta(x, x^0) \rangle &:= (\langle [\nabla^2 g_1(x^0)](\eta(x, x^0)), \eta(x, x^0) \rangle, \dots, \\ &\quad \langle [\nabla^2 g_m(x^0)](\eta(x, x^0)), \eta(x, x^0) \rangle). \end{aligned}$$

Notăm cu $F(AP_\eta) := \{x \in X : G(x) \leqq 0\}$ mulțimea soluțiilor admisibile ale problemei (AP_η) .

5.1 Noțiuni și rezultate preliminare

În această secțiune se dau câteva noțiuni și rezultate cunoscute, de care avem nevoie și le vom folosi în acest capitol și care pot fi găsite în cărți și monografii de specialitate, precum [65, 67].

5.2 Problema de optimizare η -aproximanta

Considerăm X o mulțime nevidă din \mathbb{R}^n , x^0 un punct interior al lui X , $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție diferențierabilă în x^0 , $g : X \rightarrow \mathbb{R}^m$ o funcție de două ori diferențierabilă în x^0 și $\eta : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^n$ o funcție.

Teorema 5.2.1 (H.-V. Boncea, D. Duca, [5]) *Fie g o funcție invexă de ordin doi în x^0 w.r.t. (în raport cu) η . Dacă \tilde{x} este o soluție admisibilă a problemei (P_η) , atunci \tilde{x} este o soluție admisibilă a problemei (AP_η) , adică, $F(P_\eta) \subseteq F(AP_\eta)$.*

Exemplul 5.2.2 (H.-V. Boncea, D. Duca, [5]) Considerăm urmatoarea problema de optimizare:

$$\begin{cases} \min f(x) = \ln(x+1) \\ x \in (-1, \infty) \subseteq \mathbb{R} \\ g(x) = x^2 - 2x \leqq 0. \end{cases} \quad (\bar{P})$$

Mulțimea soluțiilor admisibile a problemei (\bar{P}) este $F(\bar{P}) = [0, 2]$. Pentru $x^0 = 0$ și $\eta : \mathbb{R} \times \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, definită prin $\eta(x, x^0) = x - x^0 = x$, problema $(A\bar{P})$ este

$$\begin{cases} \min F(x) = x \\ G(x) = x^2 - 2x \leqq 0. \end{cases} \quad (A\bar{P})$$

Avem $F(A\bar{P}) = F(\bar{P})$.

Exemplul 5.2.3 (H.-V. Boncea, D. Duca, [5]) Considerăm problema de optimizare:

$$\begin{cases} \min f(x) = x_1 \\ x = (x_1, x_2) \in \mathbb{R}^2 \\ g(x) = -x_1 + x_2^4 \leq 0. \end{cases} \quad (P^*)$$

Mulțimea soluțiilor admisibile a problemei (P^*) este $F(P^*) = \{x \in \mathbb{R}^2 : g(x) \leq 0\}$. Pentru $x^0 = (0, 0)$ și $\eta : \mathbb{R} \times \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, definită de

$$\eta(x, y) = x - y, \text{ pentru orice } (x, y) \in \mathbb{R} \times \mathbb{R},$$

problema (AP^*) este

$$\begin{cases} \min F(x) = x_1 \\ x = (x_1, x_2) \in \mathbb{R}^2 \\ G(x) = -x_1 \leq 0. \end{cases} \quad (AP^*)$$

Avem $F(P^*) \subseteq F(AP^*)$, $(1, 5) \in F(AP^*)$, dar $(1, 5) \notin F(P^*)$. Deci $F(P^*) \neq F(AP^*)$.

Teorema 5.2.6 (H.-V. Boncea, D. Duca, [5]) Fie g o funcție incavă de ordin doi în x^0 w.r.t. η . Dacă x este o soluție admisibilă a problemei (AP_η) , atunci x este o soluție admisibilă a problemei (P_η) , adică, $F(AP_\eta) \subseteq F(P_\eta)$.

Teorema 5.2.7 (H.-V. Boncea, D. Duca, [5]) Fie f o funcție quasi-incavă în x^0 w.r.t. η , g o funcție avexă de ordin doi în x^0 w.r.t. η și $\eta(x^0, x^0) = 0$. Dacă $x^0 \in X$ este o soluție optimă a problemei (P_η) , atunci x^0 este o soluție optimă a problemei (AP_η) .

Teorema 5.2.8 (H.-V. Boncea, D. Duca, [5]) Fie f o funcție pseudo-invexă în x^0 w.r.t. η , g o funcție invexă de ordin doi în x^0 w.r.t. η și $\eta(x^0, x^0) = 0$. Dacă x^0 este o soluție optimă a problemei (AP_η) , atunci x^0 este o soluție optimă a problemei (P_η) .

5.3 Echivalența între punctele să ale problemei η -aproximanta și cele ale problemei primale

În această secțiune se consideră X o mulțime nevidă din \mathbb{R}^n , x^0 un punct interior din X , $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție diferențierabilă în x^0 , $g : X \rightarrow \mathbb{R}^m$ o funcție de două ori diferențierabilă în x^0 și $\eta : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^n$ o funcție. Notăm lagrangianul problemei (AP_η) , $L_{AP}^\eta : X \times \mathbb{R}_+^m \rightarrow \mathbb{R}$,

definit prin

$$\begin{aligned} L_{AP}^\eta(x, v) : &= f(x^0) + \langle \nabla f(x^0), \eta(x, x^0) \rangle + \langle v, g(x^0) \rangle + \\ &+ \left\langle v, [\nabla g(x^0)](\eta(x, x^0)) + \frac{1}{2} \langle [\nabla^2 g(x^0)](\eta(x, x^0)), \eta(x, x^0) \rangle \right\rangle, \end{aligned}$$

pentru orice $(x, v) \in X \times \mathbb{R}_+^m$.

Teorema 5.3.1 Fie X o submulțime din \mathbb{R}^n , x^0 un punct interior din X , $f : X \rightarrow \mathbb{R}$, $g : X \rightarrow \mathbb{R}^m$ funcții diferențiabile în x^0 . Dacă există $v^0 \in \mathbb{R}_+^m$ astfel încât $(x^0, v^0) \in X \times \mathbb{R}_+^m$ este un punct să al lagrangianului L_P^η , atunci x^0 este o soluție optimă a problemei (P_η) .

Teorema 5.3.2 Fie X o submulțime convexă din \mathbb{R}^n , x^0 un punct interior din X , $f : X \rightarrow \mathbb{R}$, $g : X \rightarrow \mathbb{R}^m$ funcții convexe. Dacă $x^0 \in X$ este o soluție optimă a problemei (P_η) atunci există $v^0 \in \mathbb{R}_+^m$ astfel încât $(x^0, v^0) \in X \times \mathbb{R}_+^m$ este un punct să al lagrangianului L_P^η .

Teorema 5.3.3 (H.-V. Boncea, D. Duca, [5]) Fie problema (P_η) de ordin $(1, 2)$ -KT invexă în x^0 w.r.t. η , g o funcție invexă de ordin doi în x^0 w.r.t. η și $\eta(x^0, x^0) = 0$. Dacă $(x^0, v^0) \in X \times \mathbb{R}_+^m$ este un punct să al lagrangianului L_{AP}^η , atunci x^0 este o soluție optimă a problemei (P_η) .

Teorema 5.3.4 (H.-V. Boncea, D. Duca, [5]) Presupunem că $\eta(x^0, x^0) = 0$, $\langle [\nabla^2 g(x^0)](\eta(x, x^0)), \eta(x, x^0) \rangle, v^0 \rangle \geq 0$, pentru orice $x \in X$ și au loc condițiile de regularitate corespunzătoare pentru problema (P_η) în x^0 . Dacă x^0 este o soluție optimă a problemei (P_η) , atunci există un punct $v^0 \in \mathbb{R}_+^m$ astfel încât $(x^0, v^0) \in X \times \mathbb{R}_+^m$ este un punct să al lagrangianului L_{AP}^η .

Bibliography

- [1] T. Antczak, *An η -approximation approach to nonlinear mathematical programming involving invex functions*, Numerical Functional Analysis and Optimization, 25 , 423-438, 2004.
- [2] T. Antczak, *A second order η -approximation method for constrained optimization problems involving second order invex functions*, Applied Mathematics 54, 433-445, 2009.
- [3] T. Antczak, *Saddle-point criteria in an η -approximation method for nonlinear mathematical programming problems involving invex functions*, Journal of Optimization Theory and Applications, 132(1), 71-87, 2007.
- [4] A. Ben-Tal, A. Ben-Israel, M. Teboulle, *Certainty equivalents and information measures: duality and extremal principles*, Journal of Mathematical Analysis and Applications 157, 211-236, 1991.
- [5] H.-V. Boncea, D. Duca, *On the $\eta - (1, 2)$ approximated optimization problems*, Carpathian Journal of Mathematics 28(1), 17-24, 2012.
- [6] H.-V. Boncea, S.-M. Grad, *Characterizations of ε -duality gap statements for composed optimization problems*, submitted.
- [7] H.-V. Boncea, S.-M. Grad, *Characterizations of ε -duality gap statements for constrained optimization problems*, submitted.
- [8] H.-V. Boncea, S.-M. Grad, *Convex optimization problems with entropy-like objective functions*, preprint.

- [9] J.M. Borwein, A.S. Lewis, *Convex analysis and nonlinear optimization: Theory and examples, Second edition*, CMS Books in Mathematics/Ouvrages de Mathématiques de la SMC 3, Springer-Verlag, New York, 2006.
- [10] R.I. Bot, *Conjugate duality in convex optimization*, Springer-Verlag, Berlin-Heidelberg, 2010.
- [11] R.I. Bot, S.-M. Grad, G. Wanka, *A new constraint qualification for the formula of the subdifferential of composed convex functions infinite dimensional spaces*, Mathematische Nachrichten 281(8), 1088-1107, 2008.
- [12] R.I. Bot, S.-M. Grad, G. Wanka, *Duality in Vector Optimization*, Springer-Verlag, Berlin Heidelberg, 2009.
- [13] R.I. Bot, S.-M. Grad, G. Wanka, *Duality for optimization problems with entropy-like objective functions*, Journal of Optimization and Information Sciences 26(2), 415-441, 2005.
- [14] R.I. Bot, S.-M. Grad, G. Wanka, *Generalized Moreau-Rockafellar results for composed convex functions*, Optimization 58(7), 917-933, 2009.
- [15] R.I. Bot, S.-M. Grad, *Lower semicontinuous type regularity conditions for subdifferential calculus*, Optimization Methods and Software 25(1), 37-48, 2010.
- [16] R.I. Bot, S.-M. Grad, G. Wanka, *New constraint qualification and conjugate duality for composed convex optimization problems*, Journal of Optimization Theory and Applications 135(2), 241-255, 2007.
- [17] R.I. Bot, S.-M. Grad, G. Wanka, *New regularity conditions for Lagrange and Fenchel-Lagrange duality in infinite dimensional spaces*, Mathematical Inequalities & Applications 12(1), 171-189, 2009.
- [18] R.I. Bot, S.-M. Grad, G. Wanka, *New regularity conditions for strong and total Fenchel-Lagrange duality in infinite dimensional spaces*, Nonlinear Analysis: Theory, Methods & Applications 69(1), 323–336, 2008.

- [19] R.I. Boț, S.-M. Grad, G. Wanka, *On strong and total Lagrange duality for convex optimization problems*, Journal of Mathematical Analysis and Applications 337(2), 1315–1325, 2008.
- [20] R.I. Boț, I.B. Hodrea, G. Wanka, *Composed convex programming: duality and Farkas-type results*, in: Z. Kasa, G. Kissay, J. Kolumban (Eds.), "Proceedings of the International Conference in Memoriam Gyula Farkas", Cluj University Press, Cluj-Napoca, 22-35, 2006.
- [21] R.I. Boț, I.B. Hodrea, G. Wanka, *ε -optimality conditions for composed convex optimization problems*, Journal of Approximation Theory 153(1), 108-121, 2008.
- [22] R.I. Boț, I.B. Hodrea, G. Wanka, *Farkas-type results for inequality systems with composed convex functions via conjugate duality*, Journal of Mathematical Analysis and Applications 322(1), 316-328, 2006.
- [23] R.I. Boț, G. Kissay, G. Wanka, *Strong duality for generalized convex optimization problems*, Journal of Optimization Theory and Applications 127(1), 45-70, 2005.
- [24] R.I. Boț, G. Wanka, *A weaker regularity condition for subdifferential calculus and Fenchel duality in infinite dimensional spaces*, Nonlinear Analysis: Theory, Methods & Applications 64(12), 2787–2804, 2006.
- [25] R.I. Boț, G. Wanka, *An alternative formulation for a new closed cone constraint qualification*, Nonlinear Analysis: Theory, Methods and Applications 64(6), 1367-1381, 2006.
- [26] R.I. Boț, G. Wanka, *Farkas-type results for max-functions and applications*, Positivity 10(4), 761-777, 2006.
- [27] R.I. Boț, G. Wanka, *Farkas-type results with conjugate functions*, SIAM Journal of Optimization 15(2), 540-554, 2005.
- [28] W. Breckner, *Cercetare Operatională*, Universitatea "Babes-Bolyai", Facultatea de Matematică, Cluj-Napoca, 1981.

- [29] B.E. Breckner, N. Popovici, *Convexity and optimization, an introduction*, EFES, Cluj-Napoca, 2006.
- [30] A. Brøndsted, *Conjugate convex functions in topological vector spaces*, Matematisk-fysiske Meddelelser udgivet af det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab 34(2), 1-27, 1964.
- [31] R.S. Burachik, V. Jeyakumar, *A dual condition for the convex subdifferential sum formula with applications*, Journal of Convex Analysis 12(2), 279-290, 2005.
- [32] R.S. Burachik, V. Jeyakumar, Z.Y. Wu, *Necessary and sufficient conditions for stable conjugate duality*, Nonlinear Analysis: Theory, Methods and Applications 64(9), 1998-2006, 2006.
- [33] Y. Censor, A.R. de Pierro, A.N. Iusem, *Optimization of Burg's entropy over linear constraints*, Applied Numerical Mathematics 7(2), 151-165, 1991.
- [34] C. Combari, M. Laghdif, L. Thibault, *Sous-différentiels de fonctions convexes composées*, Annales des Sciences Mathématiques du Québec 18(2), 119-148, 1994.
- [35] C. Combari, M. Laghdif, L. Thibault, *A note on subdifferentials of convex composite functions*, Archiv der Mathematik 67(3), 239-252, 1996.
- [36] C. Combari, M. Laghdif, L. Thibault, *On subdifferential calculus for convex functions defined on locally convex spaces*, Annales des Sciences Mathématiques du Québec 23(1), 23-36, 1999.
- [37] B.D. Craven, *Invex functions and constrained local minima*, Bulletin of the Australian Mathematical Society 24, 357-366, 1981.
- [38] I. Csiszár, *Some remarks on the dimension and entropy of random variables*, Acta Mathematica Hungarica 12, 299-408, 1961.
- [39] I. Csiszár, *On the dimension and entropy of order α of the mixture of probability distributions*, Acta Mathematica Hungarica 13, 246-255, 1962.

- [40] I. Csiszár, *On generalized entropy*, Studia Scientiarum Mathematicarum Hungarica 4, 404-419, 1969.
- [41] I. Csiszár, *Entropy maximization and related methods: axiomatics, algorithms, Szigma* 24, 111-137, 1993.
- [42] N. Dinh, M.A. Goberna, M.A. López, *From linear to convex systems: consistency, Farkas' lemma and applications*, Journal of Convex Analysis 13(1), 113-133, 2006.
- [43] N. Dinh, M.A. Goberna, M.A. López, T.Q. Son, *New Farkas-type constraint qualifications in convex infinite programming*, ESAIM: Control, Optimisation and Calculus of Variations 13(3), 580-597, 2007.
- [44] D. I. Duca, *On the Higher-Order in Nonlinear Programming in Complex Space*, Seminar on Optimization Theory (Cluj-Napoca, 1985), 39-50, Preprint 85-5, Univ. "Babes-Bolyai", Cluj-Napoca, 1985.
- [45] D. I. Duca, *Multicriteria Optimization in Complex Space*, House of the Book of Science, Cluj-Napoca, 2006.
- [46] D. I. Duca, E. Duca, *Optimization Problem and η -Approximation Optimization Problems*, Studia Universitatis Babes-Bolyai, Math., 54(4), 49-62, 2009.
- [47] I. Ekeland, R. Temam, *Convex Analysis and Variational Problems*, North-Holland Publishing Company, Amsterdam, 1976.
- [48] D.H. Fang, C. Li, K.F. Ng, *Constraint qualifications for optimality conditions and total Lagrange dualities in convex infinite programming*, Nonlinear Analysis: Theory, Methods & Applications 73(5), 1143—1159, 2010.
- [49] D.H. Fang, C. Li, X.Q Yang, *Stable and total Fenchel duality for DC optimization problems in locally convex spaces*, SIAM Journal on Optimization 21(3), 730—760, 2011.
- [50] W. Fenchel, *On conjugate convex functions*, Canadian Journal of Mathematics 1, 73-77, 1949.

- [51] D. Gale, H.W. Tucker, *Linear programming and the theory of games*, in: T.C. Koopman (ed.), *Activity Analysis of Production and Allocation*, John Wiley & Sons, Inc., New York, 317-329, 1951.
- [52] C.R. Glassey, *Explicit duality for convex homogeneous programs*, Mathematical Programming 10, 176-191, 1976.
- [53] M.A. Hanson, *On sufficiency of the Kuhn-Tucker conditions*, Journal of Mathematical Analysis and Applications 80, 545-550, 1981.
- [54] J.-B. Hiriart-Urruty, C. Lemaréchal, *Convex Analysis and Minimization Algorithms I: Fundamentals*, Springer-Verlag, Berlin, 1993.
- [55] J.-B. Hiriart-Urruty, C. Lemaréchal, *Convex Analysis and Minimization Algorithms II: Advanced theory and bundle methods*, Springer-Verlag, Berlin, 1993.
- [56] J.-B. Hiriart-Urruty, C. Lemaréchal, *Fundamentals of Convex Analysis*, Springer-Verlag, Berlin, 2001.
- [57] H. Hu, *Characterizations of the strong basic constraint qualifications*, Mathematics of Operations Research 30(4), 956-965, 2005.
- [58] V. I. Ivanov, *Second-order Kuhn-Tucker invex constrained problems*, Journal of Global Optimization 50(3), 519-529, 2011.
- [59] V. Jeyakumar, N. Dinh, G.M. Lee, *A new closed cone constraint qualification for convex optimization*, Applied Mathematics Report AMR04/8, University of New South Wales, Sydney, Australia, 2004.
- [60] V. Jeyakumar, G.Y. Li, *New dual constraint qualifications characterizing zero duality gaps of convex programs and semidefinite programs*, Nonlinear Analysis: Theory, Methods & Applications 71(12), 2239–2249, 2009.
- [61] V. Jeyakumar, G.Y. Li, *Stable zero duality gaps in convex programming: Complete dual characterizations with applications to semidefinite programs*, Journal of Mathematical Analysis and Applications 360, 156–167, 2009.

- [62] C. Li, D.H. Fang, G. López, M.A. López, *Stable and total Fenchel duality for convex optimization problems in locally convex spaces*, SIAM Journal on Optimization 20(2), 1032—1051, 2009.
- [63] D. T. Luc, *Theory of Vector Optimization*, Springer, Berlin, 1989.
- [64] L. Lupşa, L. Blaga, *Cercetare operatională, tehnici de optimizare I*, Mega, Cluj-Napoca, 2010.
- [65] O. L. Mangasarian, *Nonlinear Programming*, McGraw-Hill Book Company, New York, NY, 1969.
- [66] J.-E. Martínez-Legaz, I. Singer, *Some conjugation formulas and subdifferential formulas of convex analysis revisited*, Journal of Mathematical Analysis and Applications 313(2), 717-729, 2006.
- [67] S. K. Mishra and G. Giorgi, *Nonconvex Optimization and its applications- Invexity and Optimization*, Volume 88, Springer- Verlag Berlin Heidelberg, 2008.
- [68] J.J. Moreau, *Fonctions convexes en dualité*, (multigraph), Faculté des Sciences, Séminaires de Mathématiques, Université de Montpellier, 1962.
- [69] J.J. Moreau, *Fonctionnelles convexes*, Seminaire sur les Équation aux Dérivées Partielles, Collège de France, Paris, 1967.
- [70] J.P. Penot, M. Théra, *Semi-continuous mappings in general topology*, Archiv der Mathematik 38(1), 158-166, 1982.
- [71] T. Precupanu, *Closedness conditions for the optimality of a family of nonconvex optimization problems*, Mathematische Operationsforschung und Statistik Series Optimization 15(3), 339-346, 1984.
- [72] R.T. Rockafellar, *Conjugate Duality and Optimization*, Regional Conference Series in Applied Mathematics Vol. 16 SIAM Publications, Philadelphia, 1974.
- [73] R.T. Rockafellar, *Convex Analysis*, Princeton University Press, Princeton, 1970.

- [74] R.T. Rockafellar, *Duality theorems for convex functions*, Bulletin of the American Mathematical Society 70, 189-192, 1964.
- [75] R.T. Rockafellar, *Extension of Fenchel's duality theorem for convex functions*, Duke Mathematical Journal 33(1), 81-89, 1966.
- [76] J.-J. Strodiot, V.N. Nguyen, N. Heukemes, *ε -optimal solutions in nondifferentiable convex programming and some related questions*, Mathematical Programming 25(3), 307-328, 1983.
- [77] M. Teboulle, *A simple duality proof for quadratically constrained entropy functionals and extension to convex constraints*, SIAM Journal on Applied Mathematics 49(6), 1845-1850, 1989.
- [78] D. Tiba, C. Zălinescu, *On the necessity of some constraint qualification conditions in convex programming*, Journal of Convex Analysis 11(1), 95-110, 2004.
- [79] G. Wanka, R.I. Bot, *Multiobjective duality for convex ratios*, Journal of Mathematical Analysis and Applications 275(1), 354-368, 2002.
- [80] G. Wanka, R.I. Bot, E. Vargyas, *On the relations between different dual problems assigned to a composed optimization problem*, Mathematical Methods of Operations Research 66(1), 47-68, 2007.
- [81] X.Q. Yang, V. Jeyakumar, *First and second-order optimality conditions for convex composite multiobjective optimization*, Journal of Optimization Theory and Applications 95(1), 209-224, 1997.
- [82] C. Zălinescu, *Convex analysis in general vector spaces*. World Scientific, River Edge, 2002.